ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

4

JULI - AUG. 1971

LØSSALG: incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hver af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 30,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. okt.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34, giro-nr. 11 77 25.

SUFOI's EKSPEDITION: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Tileg.16, 2., 4900 Nakskov

SUFOI's Bibliotek: Peder C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

SUFOI's PR-Afdeling: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's Foredragsafdeling – Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Fyn: Ole Knudsen, Enghavevej 32, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 01 25.

Repræsentanter for Midtjylland (8000-området): Hanne og Poul Nielsen, Linå pr. 8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 51 11, Mollerup 156.

Repræsentant for Nordjylland (9000-området): Svend Erik Christensen, Uttrupv. 8, 4., 9400 Nørresundby.

Repræsentant for Sønderjylland (6000-området): Kai E. Møller, Gråstenvej, Felsted, 6200 Åbenrå, tlf. (046) 8 54 24.

INDEHOLDER bl. andet

Leder ... 127
Observationer ... 128
Jorden rundt ... 140
Det kritiske hjørne ... 146
Ufologi ... 147
Boganmeldelser ... 148
Breve fra læserne ... 153
Videnskab og rumfart ... 155
Medlemsorientering ... 158
Rapportnyt ... 161
UFO'er på aftenskole ... 166

James E. McDonald død...

Vi har modtaget meddelelse om, at Dr. James E. McDonald fornylig blev fundet død i ørkenen nær sit hjem i Tucson, Arizona. Dødsårsagen var øjensynlig selvmord på grund af personlige og familiemæssige problemer. Ved McDonalds død har vi mistet een af de senere mest omtalte ufoforskere og videnskabsmænd.

McDonald blev født i Duluth, Minnesota den 7. maj 1920. Han blev i 1942 „Bachelor of Arts" ved Universitetet i Omaha. Han deltog i 2. verdenskrig som efterretningsofficer. Efter krigen tog han i 1945 sin „Master og Science" ved Massachusetts Teknologiske Institut. Udnævnelsen til Ph. D. i fysik modtog han ved Iowa State College i 1951. 3 år senere kom han til Arizonas Universitet, hvor han til 1956 beklædte en stilling som Associated Professor. Blev i 1957 udnævnt til professor i Meteorologi og Klimatologi samt senior-fysiker ved samme universitets Institut for Atmosfærisk Fysik. Fra 1966–1967 helligede han sig sideløbende med sit job studiet af ufo'er, hvilket resulterede i, at han blev dybt chokeret over at erfare det Amerikanske Flyvevåbens inkompetente behandling af problemet. Gennem apeller til presse og offentlighed søgte McDonald at få folks øjne op for den mærkværdige benægtelsespolitik Bluebook har ført gennem 20 år. Det var også McDonald, som i samarbejde med Dr. Saunders og Dr. Levine, offentliggjorde det så sørgeligt berømte memorandum fra projektleder Low vedrørende Condon-kommissionens måde at „ordne" ufo'erne på.

Der er få videnskabsmænd, der har turdet stå så stærkt frem med sine ufo-synspunkter som McDonald, og dog vil han nok blive husket længere som den, der fornylig stoppede det amerikanske SST-projekt. Han hævdede, at de nye overlydsfly ville reducere mængden af ozon i stratosfæren og derigennem medvirke til, at en øget strålingsmængde nåede jordoverfladen, hvilket igen ville forøge antallet af hudkræfttilfælde. En teori, som skabte kraftig debat og skarpe meninger for og imod, men som hævdes at have været tungen på vægtskålen ved nedstemningen af SST-projektet i april måned.

Herhjemme er McDonald mest kendt for sin bog „Ufo'er, – det største videnskabelige problem i vor tid?", som udkom på UFO-NYTs Forlag i 1967, og som er totalt udsolgt. I denne bog konkluderer han sine ufo-undersøgelser, og det er vel noget af det bedste ufo-stof, som er trykt i Skandinavien.

Ufologer kan kun være enige i hans konklusioner, og vi er ham tak skyldig for hans medvirken til en mere saglig og nøgtern behandling af ufosagen.

Æret være hans minde.

ej

Sarajevo - UFO-et, Jugoslavien

(objektets form og natur)

Af Kiril Terziev

De jugoslaviske dag- og ugeblade meddelte, at tusinder af borgere i Sarajevo den 18. oktober 1968 fra kl. 16,30 til 17,45 observerede et UFO på himlen. UFO'et kom til syne på den sydlige del af horisonten i en højde af 45 grader og bevægede sig meget langsomt mod sydøst. UFO'et

Fig. 1.

sås også fra Konjic, Prozor, Mostar og andre steder i Bosnien og Hercegovina.

Pressen efterlyste udtalelser fra øjenvidner og sagkyndige – personer, der er trænede observatører: Lufthavnens meteorolog og medlemmer af den akademiske astronomisk astronautiske klub i Sarajevo. Udtalelserne om formen af UFO'et ligner hinanden, men er ikke identiske; det beskrives som en kegle, en kuppel og en tallerken i de tre tilfælde med visse modifikationer. Desuden erklæres det, at objektet ændrede form. UFO'et blev fotograferet fra AAA klubbens observatorium, hvorfra det betragtedes i teleskopet. Formen af UFO'et på fotografiet (fig. 1) ligner i høj grad medlemmerne af AAA klubbens beskrivelse:

„Objektet var først kegleformet, lidt indsnævret i bunden, og det så ud til at være transparent. (ARENA, nr. 410, 1. nov. 1968, Zagreb)."

Desuden har vidnerne til Sarajevo-UFO'et givet følgende oplysninger. Objektet strålede i solen. Det var mange gange klarere end stjernerne. „Nogle øjenvidner påstod, at de havde det indtryk, at der fra UFO'et, fra tid til anden udsendtes stråler af meget intensivt lys." (Vjesnik, Zagreb, 20. okt. 1968).

„Objektet skiftede farve: Det var blåligt, så rødligt, strålende gulligt og endelig hvidt." (ARENA).

„Og farten ændredes ... (VJESNIK, 25. okt. 1968).

„ . . .det flyvende fartøj bevægede sig med toppen forrest." (ARENA).

Udtalelserne fra de forskellige vidner er enten identiske eller lig hinanden. Formanden for AAA klubben erklærede i ARENA, at det var en flyvende maskine med egen drivkraft af ukendt natur og oprindelse; altså at det var et UFO.

Det er nødvendigt her at understrege, at dette flyvende objekt har alle de træk, der er karakteristiske for et UFO. Det tilhører kategorien cirkulære UFO'er i kegleform, det vil sige to kegler sat sammen kant mod kant. På fig. 2 vises en papmodel af Sarajevo-UFO'ets sandsynlige form. Jeg lavede den efter beskrivelsen og fotografiet: Den forestiller to kegler sat sammen i de cirkulære rande, den underste noget kortere og afskåret.

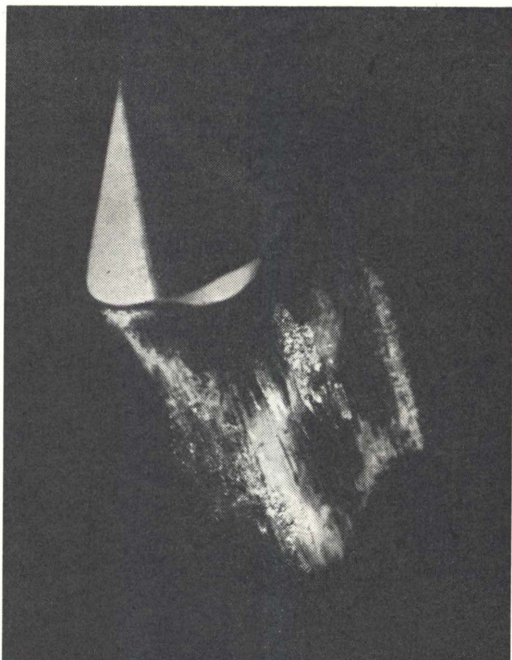

Fig. 2.

Fra fartøjets cirkulære rand og sædvanligvis ned til basis af begge kegler, udsendes en nedadgående luftstrøm. Atompartiklerne i denne luft er på grund af den meget store hastighed i uro eller/og ioniserede til en vis grad. Når luftatomerne vender tilbage til stabil tilstand, det vil sige, når luft-ionerne igen kombinerer sig, opstår en gløden. Forandring af udstrålingens intensitet og farve afhænger af graden af uroen, altså ioniseringen af luftpartiklerne. Det er grunden til lyseffekterne, som øjenvidnerne rapporterer. Disse lyseffekter er muligvis så komplicerede på grund af de betingelser, der herskede ved den beskrevne fremdrift: Fartøjet befinder sig i atmosfærens højere lag, hvor der er specielle fysiske betingelser (temperatur, tæthed, tryk) og luften har en speciel kemisk struktur. Desuden belyses fartøjet af solen.

På grund af disse lyseffekter ser der ud til at være et spor af damp under fartøjet, hvilket får UFO'et til at ligne en vandmand. Det er slående, at dette dampspor føres bort med den vind, der fremkommer på grund af fartøjets fart; det kan

ses på fotografiet. Jeg tror, at dampsporet er opfattet som en bestanddel af Sarajevo-UFO'et på tegningen fig. 3, som jeg kopierede fra ARENA, og under hvilken der var givet den oplysning, at den var lavet af Sarajevo astronomer efter fotografiet. Men jeg tror denne tegning er lavet med en moderne raket i tankerne.

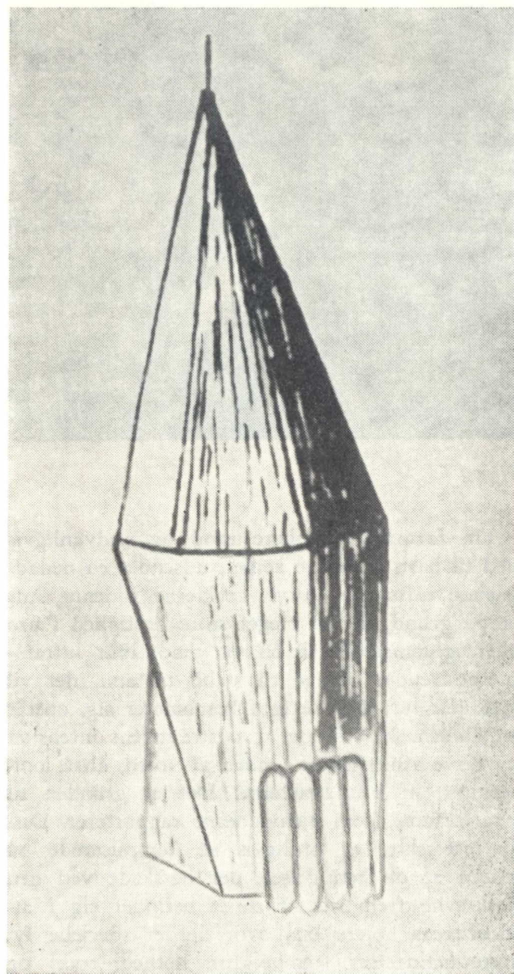

Fig. 3.

Faktisk er Sarajevo-UFO'et, så vidt jeg ved, det eneste vandmand-formede, man har fotograferet.

Fig. 2 viser Sarajevo-UFO'et (papmodellen) i flugten. Halen under objektet har jeg lavet ved hjælp af retouche.

Forandringen af UFO-ets form, som vidnerne beretter om, tror jeg skyldes forandring i dampsporet og fartøjets position i luften.

UFO'et bevæger sig ikke med toppen forrest ifølge vidnerne, men derimod i den retning toppen hælder. Hvis fartøjets symmetriske akse befinder sig i en vertikal position, vil den tilbagevirkende kraft – grundet fremdriften af de luftpartikler, der udsendes nedad fra fartøjets nederste rand – få en vertikal retning opad. Hvis den symmetriske akse befinder sig i skrå stilling vil de tilbagevirkende kræfter skilles i to komponenter: Løftende og horisontal kraft. Hvis da løfteevnen er lig med fartøjets vægt, vil det bevæge sig i horisontal retning med toppen i hældende position (fig. 4). Fartøjets fart ved horisontal flyvning afhænger af, hvor meget det hælder.

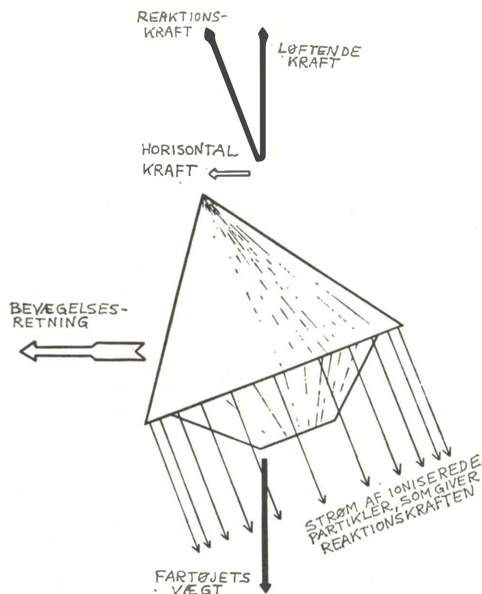
Hvis fartøjet står skråt og løfteevnen ikke er lig med fartøjets vægt, vil det bevæge sig skråt opefter (fig. 5) eller nedefter. Det samme er tilfældet med en helikopter.

I enhver position i luften er fartøjet i balance på grund af rotationen af de omdrejende dele i maskinen efter gyroskopprincippet.

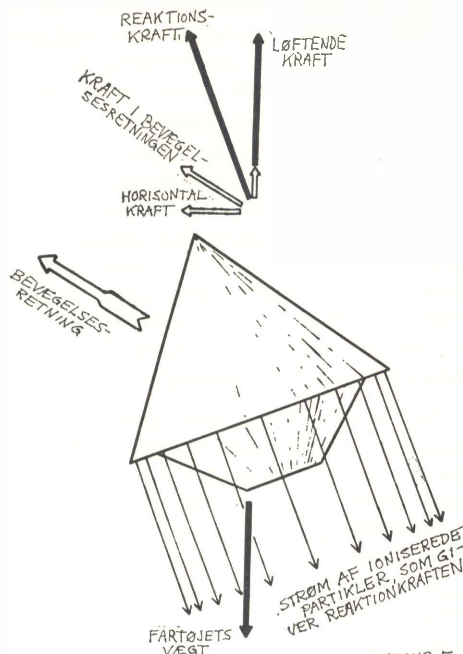
Ovenstående konklusioner om formen og naturen af Sarajevo-UFO'et kom jeg frem til på basis af tre avisrapporter: To i dagbladet VJESNIK og én i ugebladet ARENA.

Senere modtog jeg fra den akademiske astronomisk astronautiske klub i Sarajevo en publikation med titlen: „Identifikation af det flyvende objekt fra den 18. oktober 1968" (Sarajevo, juli 1969) udsendt af AAA klubben. Det er udarbejdet af en kommission på tre medlemmer fra AAA klubben: Ing. Mirceta Panic, major i flyvevåbnet, Ing. Aleksandar Knezevic, ingeniør, og Muhamed Muminovic, studerende ved det videnskabelige fakultet, hvortil klubben påtager sig det arbejde at indsamle data om det uidentificerede flyvende objekt (UFO) fra den 18. oktober 1968, at analysere disse data og at foretage studier til identifikation af det flyvende objekt.

Dette arbejdede kommissionen med i mere end et halvt år og kom til følgende resultater, som det samlede råd fra AAA klubben accepterede fuldtud:

FIGUR 4

FIGUR 5

Under observation ne(fra 16,15 til 17,42) bevægede det flyvende objekt sig med skiftende fart, hvis gennemsnit var ca. 30 km/t, i en kurvet linie, der viste sig som en bue vendt med den konkave del mod Sarajevo. Objektets højde anslås til ca. 25 km, og dets afstand i fugleflugtslinie fra Sarajevo til ca. 35 km.

Det er fastslået, at objektet har form som en kegle, fra hvis basis en cylinder fortsætter nedefter. Efter oplysningerne om objektets dimensioner beregnes det, at keglens diameter er 28 m og højden – 23 m. Cylinderens højde er 27 m. Det flyvende er identificeret som en luftballon, og endog vægten er anslået.

Jeg vil straks fremhæve, at jeg ikke kan acceptere konklusionerne vedrørende formen og naturen af UFO'et. Faktisk findes der i teksten til AAA klubbens publikation oplysninger, der stemmer overens med mine konklusioner om objektets form og natur, som udtrykt ovenfor.

Fra den nævnte publikation er især oplysningerne fra øjenvidnerne til Sarajevo-UFO'sagen interessante:

Muhamed Muminovic, studerende ved det videnskabelige fakultet i Sarajevo og medforfatter til publikationen, skrev i dagbogen for AAA klubbens astronomiske observatorium for den 18. oktober 1968, at der ca. 16,45 p.m. bemærkedes et usædvanligt flyvende fartøj på himlen, og amatørastronomen Milorad Stupar, medlem af AAA klubben, tog fra observatoriet to fotografier af det ukendte objekt. Straks efter kom andre medlemmer af AAA klubben til stede i observatoriet, og da var fartøjet ca. 40 grader over horisonten. Ca. 18,30 p. m. forsvandt objektet fra teleskopets synsfelt. Teleskopet er af refraktor-typen med 28,5 x forstørrelse, og herigennem tog man billedet. Fotografiapparatet var af typen „Zenith" og filmen var en Agfa, 27 Din. De to første fotografier var ganske gode, og af de andre kunne to til gå an.

Her er den for os mest interessante del af dagbogen: „I starten (havde UFO'et) en intensiv blå farve, og da mørket faldt på, blev farven hvidgullig for til sidst at gå over i rødt. Under observationen sås i fartøjets midte et kraftigt rødt lys, som senere forsvandt."

„Da de første stjerner kom frem, viste det sig, at størstedelen af fartøjet, med undtagelse af den centrale del, var gennemsigtig, da stjernerne, som fartøjet passerede, kunne ses igennem."

Straks efter observationen blev filmen fremkaldt og de første billeder blev lavet. „På dem kunne fartøjets virkelige udseende tydeligt ses. Det bestod af en slags kegleformet top, hvorfra en længere del fortsatte med ribbede udvækster. Enkelte dele af fartøjet var kraftigt oplyst, andre dele mindre kraftigt. Undersøgelsen af billederne viser, at fartøjet roterede, mens det fløj. Det kan let ses på tre forskellige fotografier taget efter hinanden med korte intervaller."

Ing. Mirceta Panic, også medforfatter til publikationen, observerede samme objekt med det blotte øje fra et andet sted i Sarajevo. Hans bemærkninger drejer sig mere om sammenligninger af objektets position. I slutningen af hans rapport finder vi den del, der er interessant for os: „De sidste stråler af hvidt sollys fra bjergtinden Trebevic (nær Sarajevo – K.T.) ses kl. 17,22. Efter omkring 20 minutter begynder de hvide solstråler at forsvinde fra fartøjet og det får en rødlig farve, hvilket var et tegn på, at det blev solnedgang for fartøjet. Derefter blev fartøjet mere og mere udtalt rødligt i farven for til sidst, da det blev nat for det, at forsvinde ud af syne."

Hrabar Boris, elev på Mostar gymnasiet, fortalte i en rapport til AAA klubben, at han den dag så et forbavsende flyvende objekt svæve over den østlige del af Mostar „trukket op med en lysende grøn farve. Da jeg betragtede det gennem det gule filter fra mit fotografiapparat, så jeg, det havde form som en trapez, og størrelsen var ca. halvdelen af en tændstikæske."

„Derfra, hvor jeg observerede det, så jeg det under en vinkel på 40–50 grader. Lysstyrken vekslede. Lidt senere begyndte det at glide af sted til ca. 30 grader sydligere end den foregående position, for at standse igen og forblive der, sålænge jeg iagttog det."

Ing. Alija Idrisbegovic observerede gennem en theodolit det samme objekt fra jernbanestationen Ostorozec. „Fartøjet var kegleformet med basis pegende nedad og toppen mod himlen. Sådan bevægede det sig mod sydøst. I bunden havde det et fremspring også pegende mod jorden. Fartøjet var næsten gennemsigtigt, lidt blåligt i farven, og hvad der var det mest interessante, fra basis og op mod toppen strakte sig et aflangt, kraftigt lys af form som en neonlampe. Jeg fremhæver, at fartøjet under min observation ikke skiftede hverken form eller position og også det lys, jeg beskrev, forblev uændret."

„Da jeg troede, det var en slags ballon, mente jeg ikke det var nødvendigt at foretage målinger, ved hjælp af hvilke jeg kunne have udregnet den tilnærmelsesvise højde over jorden. Efter mit skøn var fartøjet i en højde af ca. 35 grader over horisonten."

Miodrag Mojcic, observatør ved den meteorologiske station i Butmir, fortalte næsten et halvt år efter, at objektet havde vist sig, til et medlem af AAA klubben, at „han iagttog objektet gennem en theodolit i mere end en time, og at det hele tiden befandt sig indenfor theodolittens synsfelt, skønt han ikke forandrede dens stilling i det vertikale plan. Det ukendte objekt mindede ham om kapslen fra rumskibet „Apollo". Han huskede ikke observationens nøjagtige tidspunkt, og han skrev ingen data ned."

Af de givne oplysninger kan man se, at Sarajevo-UFO'et er iagttaget i form af

- en kegleformet top, hvorfra en længere del fortsætter med ribbede udvækster, altså en kegle fra hvis basis en cylinder udgår.
- en trapez
- en kegle med basis vendt nedad
- kapslen fra rumskibet „Apollo".

Faktisk er UFO'et ikke set i form af en kegle, fra hvis basis en cylinder udgår. Denne form har man sluttet sig til fra fotografierne. Jeg tror, den konklusion er meget subjektiv. Denne form stemmer ikke med den facon, der beskrives af den tredie og fjerde observatør, som ifølge betingelserne ved observationerne forekommer meget ægte.

Øjenvidnet fra Mostar havde set UFO'ets silhouet. Flere objekter, også de to omdiskuterede former på UFO'et, kunne have silhouetter i form af en trapez, så denne oplysning er ikke i stand til at bringe os til en pålidelig konklusion.

Jeg foretrækker især de to sidste oplysninger om UFO'ets form. Disse oplysninger stammer fra observationer gennem sikre instrumenter foretaget af trænede observatører. Desuden er de to for-

mer identiske (kapslen fra rumskibet „Apollo“ har form som en kegle).

Den oplysning, at UFO'et i bunden har en udvækst, gør formen, som den er beskrevet af de to sidste observatører, identisk eller meget lig med faconen på den model, jeg lavede, og som består af to kegler sat sammen ved basis, den underste kortest (fig. 2). Flest idéer til denne form på modellen fik jeg fra fotografiet af UFO'et i ARENA: Det, som fortsætter (nedefter) fra basis af keglen forekommer mig ikke at ligne en cylinder eller nogen anden massiv form, men noget i retning af et dampspor. Hvis man tager i betragtning, at UFO'ets symmetriske akse i flugten befandt sig i skrå stilling, som man kan se det på billederne (fig. 1 og 6), så er det klart, at dampsporet vil blive ført bort med den vind, der opstår på grund af fartøjets fart. Det kan man faktisk se ganske klart på fotografierne, især på det fra ARENA. Det at øjenvidnerne ikke beretter om et sådant spor (de taler heller ikke om en cylindrisk del), eller at de ikke er mere sikre på det, behøver ikke have noget at sige: Dette spor er i farve, det siger oplysningerne, og lys af forskellig bølgelængde reagerer ikke ens på øjets nethinde og på den følsomme hinde på en fotografisk film.

Oplysningerne om UFO'ets position i luften (dets hældning) er interessante, ligesom oplysningerne om dets fart og de lyseffekter, der er forbundet med det:

– det flyvende objekt bevæger sig således, at

Fig. 6.

den symmetriske akse befinder sig i skrå stilling.
- dets fart er skiftende
- det udsender farvet lys (blåt, blåligt, hvidgult, rødligt, grønt, grøngult)
- farven ændrer sig
- mens objektet fulgtes af ing. A. Idrisbegovic, ændrede det hverken form, position i forhold til sin akse, eller lys
- i fartøjets midte blev der bemærket et intensivt lys, som senere forsvandt.
- fra basis og opad i retning mod toppen af fartøjet strakte sig et kraftigt lys af form som en neonlampe.

Disse data passer fint med min teori om det flyvende objekts natur: Det farvede lys er resultat af luftatomernes tilbagevenden til stabil tilstand ved fartøjets fremdrift eller/og genforeningen af luft-ionerne, der dannes ved den meget høje hastighed, som luftpartiklerne opnår i fremdriftssystemet. Lystts farve og intensitet afhænger af graden af uro eller/og ionisering. Hvis fartøjets bevægelse bliver horisontal ifølge den måde det hælder på, så følges en forandring af hældningen af en hastighedsændring hos luftpartiklerne. Dermed vil graden af uro i luftatomerne, altså graden af ionisering ændre sig, og en synlig effekt vil blive ændring af farven og af lysstyrken. Det er, hvad der vil ske, hvis fartøjet skifter fart i horisontal flugt. Dersom fartøjet også ændrer højde vil virkningerne blive tydeligere. Hvis fartøjet bevæger sig ensartet, hvis altså den symmetriske akse ikke ændrer sin skrå stilling, er der ingen forandringer i lysvirkningerne. (Oplysningerne fra ing. A. Idrisbegovic).

Fartøjet kunne have et kraftigt lys i midten, hvis det har en central åbning i bunden, gennem hvilken luftstrømmen går ind i fremdriftssystemet. Hvis denne åbnings areal ikke er større end det samlede areal af de perifere åbninger, gennem hvilke luftstrømmene udsendes, vil fartøjet have et kraftigt lys i midten. Dette lys kan forsvinde ud af syne for en observatør, hvis fartøjet forandrer sin stilling i luften.

Imidlertid forvirrer den oplysning mig, at der fra basis op mod toppen er bemærket et kraftigt lys „af form som en neonlampe". Ifølge min teori spredes farvet lys nedefter, ikke opefter mod toppen, og min teori stemmer overens med fotografierne (dampsporet). Hvis denne detalje ikke er en optisk illusion eller en fejl i rapporten, ved jeg ikke, hvordan jeg skal forklare den; jeg tror, det må bero på en fejl i rapporten.

Direkte korrespondance fra Kiril Terziev, Jugoslavien. /BK.

KOMMENTAR:

Fremdriftsteorierne, der kommer til udtryk i artiklen, er forfatterens egne. – red.

KORT. FATTET

Ca. kl. 7,30 den 23. juni 1969 opdagede to mænd på en golfbane i Sydney, Australien et trekantet mærke på bane 17. De tre punkter, som var 4,8 m fra hinanden, havde i hvert hjørne dybe mærker som var ca. 20 cm brede og godt 6 cm dybe. Det så ud som om en raket havde lavet brændemærkerne og noget tungt var landet. Der var faldet kraftig dug den morgen, så hvis nogen havde gået over græsset, ville man have set fodspor, men der var ingen. Opsynsmanden havde ikke set nogen mærker, da han var på sin runde aftenen før.

Skylook, april 1971. /BK.

*

Mælkevejen har ét fælles magnetisk felt, fremgår det af et internationalt symposium, der blev afsluttet på Jalta den 20. september 1969. Feltet har dog meget svag spænding, en hundredetusindedel af Jordens magnetfelt.

Symposiet blev afholdt af The International Astronomical Union, The International Union of Theoretical and Applied-Mechanics og Krims Observatorium under det russiske videnskabernes akademi. Videnskabsmænd fra Sovjet, Australien, England, Ungarn, D.D.R., Holland Italien, Polen, USA, Frankrig, Vesttyskland og andre lande drøftede her gennem to uger problemer i forbindelse med fysik og dynamik på det interstellare område (medium).

Novosti, 22.9.69 via Interplan. News, efterår 69. /IOKj.

Konsulat offentliggør UFO-nyheder!

De brasilianske dagblade er ikke bange for at skrive om UFO'er!

I sit december-nummer, 1970, offentliggjorde *Brazilian Bulletin* en artikel om UFO-observationer over Belo Horizonte og forskellige byer i staten Minas Gerais den 24. november 1970 og senere. Brazilian Bulletin udgives af det brasilianske handelsministeriums kontor i det brasilianske konsulat i New York City.

Artiklen siger: „Rapporten om „tallerkenerne" i Minas Gerais kom nogle dage før New York-rapporten om, at „flyvende tallerkener" var blevet set over Central Park i New York af en sportsmand og en UPI reporter. (Denne rapport blev udsendt af United Press International, men blev ikke offentliggjort i pressen.) De to rapporter stemte overens i beskrivelsen af objekterne." Den omtalte sportsmand var ingen anden end den omstridte sværvægtsbokser Cassius Clay.

Brazilian Bulletin citerede Hulvio Brandt Aleixo, lederen af en brasiliansk UFO-undersøgelsesgruppe, for denne udtalelse: „Overensstemmelsen af oplysningerne, der kommer fra mange ansvarsbevidste folk, den tydelige iagttagelse af mærkelige karakteristika, fænomenets varighed over et vidt område – disse faktorer udelukker hypotesen om illusion eller selvbedrag."

Den brasilianske regerings artikel konkluderer: „Brasilien har rapporteret adskillige tusinde observationer af „flyvende tallerkener" i de sidste ca. 15 år. Generelt er dets aviser blevet ved med at rapportere observationerne, hvilket ikke er sket i De forenede Staters."

APRO Bulletin, januar-februar 71. /B.S.

Underlig genstand med „pilot"

set i Missouri

Følgende hændelse fandt sted for nogen tid siden og ville være blevet præsenteret i bladet tidligere, hvis ikke APRO-medarbejderen havde tilbageholdt oplysningerne fra APRO (Aerial Phenomena Research Organization, Tucson, Arizona, USA.) Heldigvis er medarbejderen ikke længere hos APRO, og Mrs. Davis, vidnet, har indvilliget i at lade sit navn offentliggøre.

APRO-medarbejderne Allen Benz og Ted Phillips fik oplysninger om sagen, og de forelagde fornylig deres fulde rapport. Mrs. Davis fik foretaget en Minnesota Multiphasic Personality Inventory Test, som viste, at hun er et stabilt og ærligt menneske. Denne test blev foretaget af medarbejderne og blev vurderet af Dr. R. Leo Sprinkle, APRO's rådgiver i psykologi. Det følgende er et sammendrag af hændelsesforløbet:

Mrs. Davis var i det nordvestlige soveværelse med sin datter, som var syg. Hun sov ikke fast, fordi hun regelmæssigt kontrollerede datterens temperatur. Hun kan ikke huske den nøjagtige dato, men hændelsen fandt sted den første eller anden uge af januar 1969.

Pludselig satte hun sig op i sengen og så på vinduet, skønt ingen lyd kunne høres. Hun har ingen idé om, hvorfor hun pludselig vågnede og satte sig op. Ved vinduet så hun et objekt af usædvanligt udseende med et „væsen" indeni, som så hen imod hende. Da hun ikke ville tro sine egne øjne, kneb hun sig selv, slog sig selv og hoppede og og ned for at være sikker på, at hun var vågen. Hun løb også ind i badeværelset og vaskede sit ansigt. Da hun var kommet tilbage til soveværelset, satte hun sig ned midt på sengen ved vinduet og kiggede igen på væsenet uden for vinduet. Da det først blev set, var det

knap 2 meter fra Mrs. Davis, og det så ud til at arbejde med noget neden for vinduet (inde i fartøjet) for det kiggede nedad.

Mrs. Davis sagde, at væsenet pludselig løftede hovedet, åbnede munden („kæbefald") og fik et absolut overrasket ansigtsudtryk. „Han" blev ved med at kigge på hende en kort tid, så genoptog han sit arbejde under „vinduets" underkant. Lidt efter så han op igen, rakte opad til højre med sin højre hånd efter noget, som Mrs. Davis ikke kunne se. For hende så det ud til, at han ikke kunne nå, hvad han rakte efter, for „han" drejede sig lidt og rakte op med sin venstre hånd. Derpå vendte han sig og så på Mrs. Davis, og objektet, i hvilket væsenet var, begyndte langsomt at bakke væk fra huset. Da det bevægede sig væk, kunne hun se en hvid nedadrettet lysstråle komme fra bunden af objektet. Den bøjede af (!) og oplyste et lille cedertræ. Denne lysstråle var det eneste lys, Mrs. Davis så, bortset fra lyset fra objektets indre. På intet tidspunkt kunne nogen lyd høres.

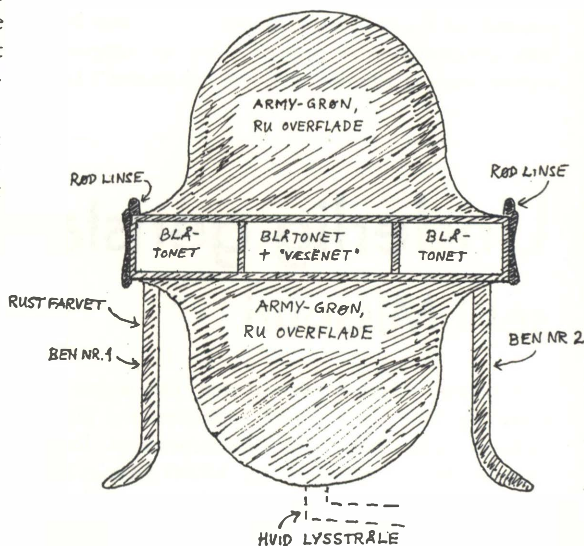
Objektet bevægede sig så baglæns ca. 3–3½ meter, standsede, og det hvide lys gik ud. Da objektet var standset, begyndte det at dreje lidt og bevæge sig mod nordvest, og da det drejede, kunne Mrs. Davis se, at vinduerne var tonet blå. Bagsiden af objektet var magen til forsiden, undtagen hvad angik vinduesarealet. Rammen rundt om vinduesarealet var synlig, men vinduesdelen dækkedes af en skærm, som havde samme farve som objektet: army-grøn. En mørk lodret afmærkning blev observeret, og den strakte sig fra den øverste kant af vinduesrammen.

Mrs. Davis gik igen ud og badede sit ansigt, og da hun atter kom tilbage til vinduet, bemærkede hun, at det ene ben på objektet, det, der længst borte, var ca. 90 cm over jorden og det nærmeste ben ca. 150 cm over jorden. Hun kunne kun se ca. halvdelen af bagsiden, da objektet drejede, og det blev set for sidste gang, da det langsomt bevægede sig mod nordøst i en meget lav højde (lige over jorden) og det forsvandt bag hjørnet af huset.

Efter at objektet var væk, gik Mrs. Davis ind i stuen og røg en cigaret. På den tid opdagede hun, at fyrets luftblæser (som ikke er automatisk, men løber konstant) ikke gik. Ca. et minut efter, at hun havde sat sig ned, begyndte den at gå igen, hvilket gav hende den opfattelse, at elektriciteten havde været afbrudt. Næste morgen opdagede Mrs. Davis, at de elektriske ure var 20 minutter bagefter. Hun checkede med naboerne, men de havde ikke haft elektrisk afbrydelse.

I deres rapport bemærkede Benz og Phillips, at på et punkt under objektets tilstedeværelse, havde det været i en position, hvor det kunne have rørt ved eller skubbet til el-ledningen ind til Davis' hjem. Den elektriske ledning er ca. 3 meter over jorden, og nogle grene på træer, der var skubbet tilbage af objektet, var ca. 2,7 meter over jorden.

Mrs. Davis var ikke skræmt af episoden, hun gik i seng og sov fast, efter at objektet var fløjet. Næste morgen følte hun sig imidlertid meget nervøs, og nervøsiteten varede hele dagen.

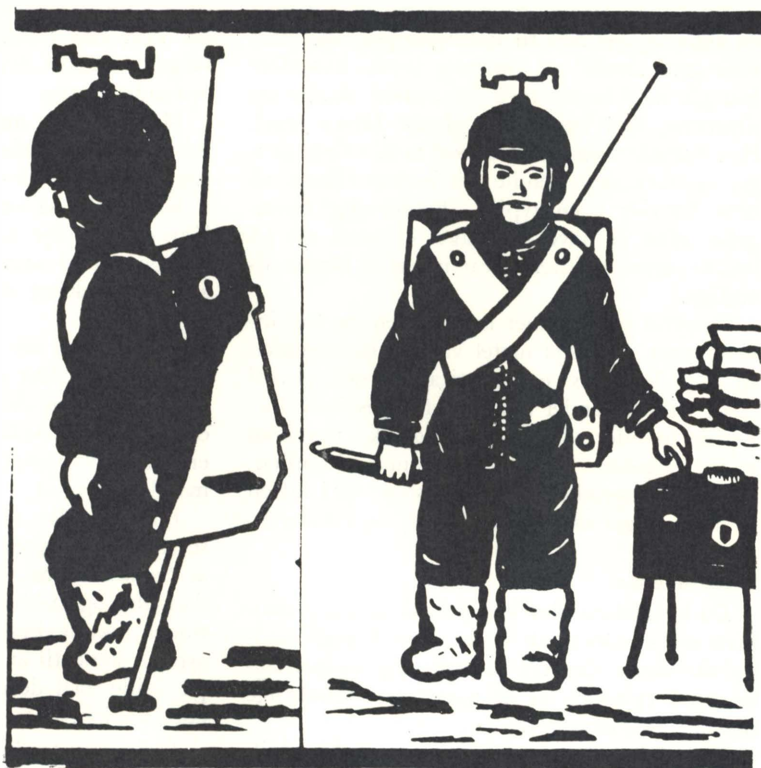

Vi har her en tegning af forsiden af objektet, lavet af Phillips og Benz. Her følger en beskrivelse af væsenet i objektet: Han havde mørkt tøj på med en hue, der lignede en kaserne-hue. Hår blev ikke bemærket, og øjnene, der var temmelig skrå og sad langt fra hinanden, havde „uklare" eller utydelige pupiller. Han havde en mørk jakke på med en åbning på forsiden og en lille opretstående krave med tungede kanter og et tørklæde.

Vi takker Mrs. Davis for hendes samarbejde i denne undersøgelse.

APRO Bulletin. Jan.-feb. 71. /B.S.

Møde med „volds-væsen" i Bolivia

Væsenet er tegnet af Pablo Ayala efter Señora Flores' beskrivelse

af Oscar A. Galindez

I efteråret 1968 modtog jeg fra en af mine venner, Señor Pedro Medrano, der interesserer sig for UFO-problemer, et presseudklip, som han igen havde fået af Señor Mauro Nuñez fra Sucre i Bolivia. Udklippet var fra en boliviansk avis „Critica", men uheldigvis var datoen ikke optegnet på det. Imidlertid kan vi formode, at den beskrevne episode fandt sted i de første måneder af 1968.

Som det vil ses er det en rapport af stor betydning. Ikke alene er det den første optegnelse med et menneskelignende væsen, vi har modtaget fra Argentinas nordlige nabo, Bolivia, men „ufonauten" viser i flere henseender en bemærkelsesværdig lighed med det menneskelignende væsen, der blev fotograferet på Bernina gletscheren den 31. juli 1952 af den italienske ingeniør Gianpietro Monguzzi.

Hændelsen

Kl. var 18 i Otoco, en lille landsby nær Uyuni i den sydvestlige del af Bolivia, da Señora Valentina Flores gik ud for at hente sine får og lamaer hjem til indhegningen. De sidstnævnte dyr gik et sted ca. 1 km fra gården.

Hun havde allerede fået fårene ind i indhegningen og var på vej tilbage med lamaerne, da hun til sin store forbavselse bemærkede, at fåreindhegningen nu var dækket med et underligt net af et plasticlignende materiale. Og inde i indhegningen gik et underligt væsen, der var ca. 1,10 m højt. Dette væsen var i gang med at dræbe fårene med et rørformet instrument, forsynet med en krog i den ene ende.

Hun begyndte at overdænge væsenet med sten, idet hun tænkte, det var en fåretyv, hvorefter ufonauten gik over til et lille radiolignende instrument, som, idet „han" drejede et hjul på oversiden af det, hurtigt samlede nettet sammen.

Nu havde Señora Flores bevæbnet sig med en kølle og gik hen til indhegningen, idet hun ville give „ham" en omgang tærsk, hvorefter han gik mod hende med det samme skarpe instrument, som han havde dræbt fårene med. Han kastede instrumentet mod hende flere gange, og hver gang vendte det hurtigt tilbage til hans hænder i en typisk „boomerang"-bevægelse, efter at have forårsaget et antal sår på hendes arme. Imidlertid var ingen af sårene alvorlige.

Derefter gik væsenet hurtigt hen og tog instrumentet, i hvilket nettet var blevet opsamlet, og tog ligeledes en plasticagtig sæk, hvori „han" havde samlet nogle af fårenes indvolde. Fra de to sider af væsenets „rygsæk" fremkom to forlængelser. Disse fortsatte ned til jorden; og straks begyndte væsenet at stige op i luften med en meget ekstraordinær støj og forsvandt.

Undersøgelsen

Da hændelsen blev kendt i nabolaget, afstedkom det et fantastisk oprør, især blandt landbefolkningen, der var fuldstændigt rædselslagne og i episoden så et varsel om fremtidige ulykker (katastrofer).

Oberst Rogelio Ayala, hans søn Pablo, løjtnant Alfredo Ampuero, løjtnant Carlos Coso, De. Jean Sea og Señor Jesús Pereira fra det lokale politihovedkvarter iværksatte straks en officiel undersøgelse og udsatte vidnet for et gennemgribende og detaljeret krydsforhør.

De fandt, at der faktisk var 34 døde får og fra hver var der fjernet bestemte smådele af fordøjelsesorganerne. Efter deres mening var Señora Flores et ærligt vidne, som virkelig havde set noget meget mærkeligt. Efter hendes beskrivelse lavede Ayalas søn en fremragende skitse, som fremkom i artiklen i den lokale avis „Critica".

Kommentarer:

Er det tænkeligt, at Señora Flores skulle have fundet på historien selv og derefter bakket den op ved at dræbe 34 af sine egne får?. Min egen opfattelse er, at hun kan ikke have gjort dette, da det vil være helt udelukket blot at foreslå, at nogen overhovedet, på så lavt et socialt stade som denne bondekone, skulle ofre sin eneste indtægtskilde – sine får – til fordel for kort tids publicity. Hendes dyr kan selvfølgelig tænkes dræbt af fåretyve og hun selv opfundet resten.

Men hvilken mærkelig slags tyve ville det ikke være, som ikke stjal dyrene selv, men kun tog deres indvolde?

Kunne det så være gjort af noget vildt dyr? Kan et vildt dyr lave en så ren og pæn åbning i bugen af et andet dyr, at det giver indtryk af at være skåret med et skarpt instrument som en kniv?

Eller kunne det være en hævnakt fra nogle nabobønder? Det synes ikke rimeligt, at ofret for en hævn af denne art foretrækker at skabe en fantasifuld hændelse hellere end at overgive en klage til myndighederne for at få gerningsmanden straffet.

Endelig ville det være nødvendigt at påstå, selvom vi accepterede en af disse muligheder, at Señora Flores, på trods af sin simple uddannelse og fuldstændige isolation fra civilisationen, skulle besidde en frodig fantasi, som synes i stand til at producere ting, som er fuldt på højde med de dristigste idéer i nutidig Science Fiction.

Flying Saucer Review, juli-aug. 70. */BN.*

En meget mærkværdig tingest i 1930

af A. M. Richmond.

En sommerdag i året 1930 arbejdede jeg i min have i byen Pietermaritzburg, Natal, Sydafrika.

Pludselig hørte jeg Comprehend, min indfødte tjener, råbe forundret op. Da jeg kiggede over på ham, så jeg at han stod og pegede på en skinnende genstand på himlen.

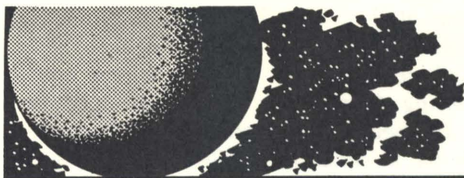
Det var usædvanligt godt vejr, så klart, at alle detailler af denne enorme genstand var synlige. For mig så den ud til at være en massiv plade (sheet) af skinnende metal, der roterede om en spindel, så langsomt, at jeg ventede, den hvert øjeblik kunne holde op med

at rotere. Under hver omdrejning blev et stort lysglimt kastet fra hver side af „plade“-afdelingen af spindel-maskinen, der svævede over et tætbevokset område lige udenfor min grund.

Min første indskydelse var at løbe ind i huset og tilkalde resten af familien, så de kunne komme ud og se dette usædvanlige fartøj. Dengang var det yderst sjældent at man bare så flyvemaskiner i det område, og når vi hørte et fly, plejede vi at løbe ud i haven for at se op på den. Min frygt for, at jeg skulle miste spindel-maskinen af syne vandt dog over min første hensigt, så jeg blev stående og så på sammen med Comprehend; denne udtrykte som sin opfattelse, at det var et besøg fra åndernes rige, en opfattelse, som jeg dog ikke delte.

Maskinen blev stort set i det samme område i omkring 40 minutter og roterede med jævn fart. Pludselig, netop som jeg var begyndt at tvivle på, at situationen ville ændre sig, øgedes rotationen, og maskinen hævede sig med utrolig fart, som om den blev løftet af en kæmpehånd. Lysglimtene smeltede sammen og gav spindel-maskinen et stjernelignende udseende. Snart var den ude af syne på sin vej mod det sted (var det en anden planet?) hvorfra den kom.

Flying Saucer Review, maj-juni 70. /IOKj.

JORDEN RUNDT

UFO'er over Rhodesia

I „Rhodesia Herald" fra den 19. marts 1970 læser vi om rapporterede UFO-er over Salisbury den 18. marts.

De første rapporter var fra en fru S. Pink og en hr. R. Armstrong, som arbejder for det samme firma. Begge siger, at de så „tre sølvobjekter, der kredsede i stor højde om et sort objekt", før „det sorte objekt" fløj af sted i stor hast mod solen, fulgt af de tre „sølvskinnende objekter". „De svævede en stund i sydvest, før de for væk", sagde begge.

Til at begynde med ville fru Pink og hr. Armstrong ikke have deres navne i avisen for det tilfælde, at folk skulle tro, de var skøre. De rapporterede observationerne, fordi de var forbavsede.

Senere telefonerede en beboer fra Belvedere. Han ville ikke oplyse sit navn eller telefonnummer, men hans beskrivelse af de „flyvende tallerkener" lignede meget dem, der var givet af fru Pink og hr. Armstrong. Han så også de fire objekter; den sorte fór af sted først, de tre sølvskinnende fulgte efter.

To andre mennesker telefonerede og rapporterede at have set tre flyvende tallerkener svæve på himlen. Fru Majorie Begbie fra Jameson Avenue, West Belvedere, var ude at gå tur med sin hund kort før kl. 19. Hun så et mærkeligt klart lys over hvad hun mente var Warren Hills. Hun havde set det samme lys aftenen før. „Det er nok lidt fjollet af mig at ringe", sagde hun, „men det er sådan et mærkeligt syn. Det er meget klarere end en stjerne, og jeg ved, at det ikke er et fly. Jeg tænkte, at det måske havde været den nye komet, jeg havde fået øje på, men fra avisartikler ved jeg, at det kunne det ikke have været. Da jeg kom hjem, fandt jeg ud af, at min tjener også havde set det. Han sagde: „Frue, det var et meget klart lys. Hvad var det?" Ja, jeg vidste det bare ikke. Jeg har aldrig set noget lignende før".

På den tid, observationerne blev rapporteret af fru Pink og hr. Armstrong, meddelte det meteorologiske institut i Salisbury, at der ikke havde været sendt vejrballoner op.

Luftkontrollen i Salisbury lufthavn sagde, at en maskine var fløjet over i en højde af 3500 fod (ca. 1060 m.). Det var en ordinær flyvetur. Flyvemaskinen kunne kun ses i et eller to minutter, blev der sagt.

Kredit: Phillipp Human
fra Umkomaas, Natal.
Flying Saucer Review, nov.-dec. 1970/ B.S.

Brasilien:

En lille „køkkenskriver"

Følgende oplysning, angående en observation fornylig, er blevet sendt af Irene Granchi, APROs observatør i Rio de Janeiro, Brasilien.

Om aftenen den 28. december 1970 hørte Judith de Jesus nogle mærkelige lyde, der kom fra køkkenet, som om nogen gik stille omkring. Hun gik derud for at se, hvad det var, men lyset gik ud. Hun og børnene efterså sikringerne, men der var intet i vejen med dem. Ikke desto mindre ville lyset ikke tænde, så de efterså det udendørs net, som der heller ikke var nogen fejl ved. Lysene i nabohusene var stadig tændte.

Om eftermiddagen den 29. var Mrs. de Jesus hjemme sammen med sin kusine. Hun gik ud i køkkenet, hvor et lille objekt kom ind. Det var 45 cm i diameter og udsendte et blåt lys fra toppen. Det udsendte en blød summen, foretog adskillige manøvrer rundt i køkkenet og fløj så ud gennem et åbent vindue. Mrs. de Jesus var så skrækslagen, at hun råbte på sin kusine, som ikke kom tids nok derud til at se objektet; men hun så, at Mrs. de Jesus var i en meget skræmt tilstand.

Denne hændelse fandt sted i Ouro, Preto, Belo Horizonte, og er kun en af mange UFO-observationer i Brasilien.

APRO Bulletin, jan.-feb. 1971/ B.S.

*

Rapport fra Japan

Den 7. januar 1969 kl. 13,30. Det sneede, da „Koyo Maru", et 148 tons lastfartøj, sejlede ud fra Hakodate havn i Hokkaido.

Kl. 20,15 sejlede det 2,5 miles fra kysten udfor Aomori præfekturet, Honshu. Kaptajnen, Mr. Ohori, og dæksofficeren, Mr. Tanizawa, var alene på broen på det tidspunkt.

Pludselig sagde Mr. Tanizawa: „Kaptajn, der et klart objekt, der nærmer sig, hvad er det?" Han pegede på objektet, og kaptajn Ohori så det også. Her følger kaptajnens forklaring og redegørelse for hændelsen.

„Skibets kurs var SSV, da et strålende orange-gult objekt, der fløj temmelig hurtigt med en hale efter sig, blev observeret med det blotte øje. Først troede jeg, at der kun var et enkelt objekt. Jeg skyndte mig ud af styrehuset, og da jeg så nøjere på det i kikkert (forstørrelse 7–8 gange), så jeg, at der var mere end ét klart objekt. Der var syv ialt. Forrest fløj fire, to over de andre to, og tre der fulgte efter med samme afstand i formation. Jeg tænkte med det samme, at det var flyvende tallerkener. De blev set i ca. 30–40 sekunder, og forsvandt så kort efter ind i sneskyerne mod NNV".

På grund af disse supersoniske flyvende objekters usædvanlige stråling og tavshed mente kaptajn Ohori og Mr. Tanizawa ikke, at det kunne være andet end tallerkener. Det var intelligent styret rumflyvning i flyveformation. De to mænd var ikke bange og mente bestemt ikke, de lignede stjerner eller kunstige satelliter.

Dette er en af mange hændelser over Japan, rapporteret af luftpiloter og observatører på jorden den specielle dag. (Se UFO-NYT nr. 1, 1970, side 18).

C.B.A. International. – Citat fra Isle of Wight, okt. 69/ B.S.

*

Argentina:

Livlig aktivitet i juni 1968

ORTHOTENI. – Dette er en grafisk teknik, der er udarbejdet af Aimé Michel. Den består i, at man forbinder samtlige geografiske punkter, hvor UFOer er set, med linier, hvorved det skulle kunne konstateres, at de ujordiske rumskibe bevæger sig ad ganske bestemte og lige baner.

Sådan et tilfælde fandt sted i juni 1968 i landsbyerne Maria Juana og El Trebol i nærheden af Rosario, Argentinas næststørste by.

Fire teknikere kørte denne junidag kl. 19,30 på landevejen, der forbinder de to landsbyer, da de ved en kurve i vestlig retning så et orangefarvet lys. De troede, det var en bilprojektør; men da de kom nærmere, blev de klar over, at der var flere skarpe lys, uden at man kunne se selve objektets omrids.

De bøjede af mod øst og standsede for at kunne se nærmere på det. I dette øjeblik bevægede lysene sig henimod en mark, der lå mod nord ved siden af vejen og ændrede retning i en vinkel på 90 grader, hele tiden gan-

ske nær ved jorden. De bevægede sig fra øst mod nord og derefter mod vest, for endelig at lande på jorden bag en trægruppe. Som vidnerne berettede, fandt det hele sted i løbet af sekunder, mens lysene skiftede fra deres oprindelige orange farve til violet og derefter til grønt. Teknikerne fjernede sig derpå i hastig flugt og så endnu et lille lys, der klart oplyste vejen bag dem, i retning af Piamonte. Da de kom til landsbyen El Trebol var det mærkelige fænomen forsvundet. Hvis vi nu anvender Michels teknik på dette fænomen og også på det fra Montevideo og Villa Carlos Paz og trækker en lige linie, så kan det fastslås, at denne stemmer nøje overens med de tre nævnte punkter.

Oversætterens bemærkninger:

Villas Carlos Paz: Provinsen Cordoba, Argentina.

Rosario: Provinsen Santa Fé, Argentina.

Montevideo: Hovedstad i Uruguay.

UFO-Nachrichten, maj 70. /BK.

KOMMENTAR: Det er naturligvis interessant, at der har fundet observationer sted de 3 nævnte steder. Det har blot ikke noget med Michels orthoteni at gøre, med mindre alle observationerne finder sted inden for samme døgn. Da datoen ikke er oplyst, er jeg tilbøjelig til at tro, at artiklens forfatter har misforstået Aimé Michél. *IOKj.*

Flere tilfælde i Rosario

Rosario, 27.-6. – (La Tribuna) Mekaniker Luis Oscar Gicovich fra fabrikken Masfresco S.A. i Saladillo så kl. 6,45, mens han var i gang med sit arbejde, pludselig et tallerkenformet, metallisk objekt, der lyste rødt. Det bevægede sig langsomt ca. 10 m fra jorden. Mekanikeren kaldte straks på nogle kolleger og også på sin chef, og alle iagttog det uhyggelige objekt med meget forskellige reaktioner. Mens nogle blegnede, rystede andre, en var endog nær et nervesammenbrud. Rumskibet belyste klart scenen og skubbede morgentågen til side, da det gled igennem. Det kom fra vest og krydsede landevejen. I UFOets centrum syntes en slags lysende ring at dreje sig, hvorfra ildagtige stråler med mellemrum skød ud og blændede de forfærdede mænd. De troede, det ville lande, men det bevægede sig meget langsomt på skrå i sydøstlig retning mod floden Saladillo, overfløj denne og forsvandt derefter.

Tilsyneladende blev det samme UFO set fra forskellige steder på egnen af folk, der intet kendte til hinanden eller nogen kontakt havde med hinanden. Nogle påstod, at det havde givet en slags summen fra sig, lig lyden fra et jetfly, men det havde dog været betydeligt større.

Det mystiske objekt fløj også over Radio Cerealistas sendertårn i Rosario, hvorved sikringerne sprang i bygningen, og udsendelsen blev afbrudt. Dette blev registreret på senderens magnetbånd.

Rosario, 28.-6. – (La Tribuna). I dag gentoges den besynderlige hændelse fra i går over Saladillo i en anden forstad til denne by. Også her fulgte UFOet en lige linie, som det kun afveg lidt fra, mens det rokkede let om sin egen akse. Det udsendte en støj omtrent som et jetfly i stor fart.

UFO-Nachrichten, maj 70. /BK.

UFO'ER OG DYR

Drakestown, New Jersey, (USA. 30. dec. 1957)

Automekaniker George Chowanski blev vækket ved sin hunds gøen og hørte en snurrende lyd „som fra en elektrisk barbermaskine". Han og hans kone så et oplyst objekt komme tæt ned til jorden og så to skikkelser komme ud af det og gå rundt i to minutter..

Flying Saucer Reviev, juli-august 70. /BK.

UFO lammer arbejder

Endnu et tilfælde fandt sted den 26. juni 1968 kl. 22,45, da José Juan Radosski, arbejder på en kemisk fabrik i San Lorenzo (en by nord for Rosario), pludselig blev blændet af et meget klart lys. Han følte sig som lammet og faldt bevidstløs om. Da hans kolleger fandt ham, kom han til sig selv igen. Da kunne han ikke mere se. Hans arbejdskolleger fortalte, at da de fandt ham, havde hans krop en rødlig farve og hans øjne så ud, som om de var ved at træde ud af hulerne. Først 3 dage efter kunne han igen bevæge den venstre arm, der havde været fuldstændig lammet; i den venstre hånd havde han holdt en lygte, da fænomenet viste sig. Han hævdede at have smerter i hele kroppen, som om han var blevet slået. Desuden befandt han sig i flere timer i en tilstand af den største nervøsitet. Elektrikeren på fabrikken sagde, at værkets motorer og møller var gået i stå i det ovenfor nævnte øjeblik. Men det elektriske lys havde hele tiden været i funktion.

Kommentar: Et blændende lys, ja. Men var det et UFO? *IOKj.*

*

UFO'er i San Lorenzo (provinsen Santa Fé)

Lysende objekt

Rosario, 4.-7. 68 (Crônica). Fru Eva Perea, indbygger i byen San Lorenzo, så sammen med sin familie den 2.-7. 68 kl. 20 på himlen et rundt, rødligt lysende objekt. Det fløj meget hurtigt i en lige linie mod jorden med svingende bevægelser. Jo nærmere det kom jorden, desto klarere lyste det. Flere vidner har set det.

*

Rekognosceringsfartøj – englehår – telemeterskive

Rosario, 6.-7. 68 (Crônica). Et UFO på størrelse med en stor bil blev set kl. 4,30 om morgenen i en forstad til byen San Lorenzo af flere naboer. Det lyste meget klart og fløj i nordlig retning, hvor det stoppede og hang ubevægeligt i over 15 minutter på den natlige himmel. Man så, hvordan rødlige trævler (englehår) faldt ned fra objektet. Pludselig frigjordes et lille, rundt objekt, som fløj meget hurtigt derfra, mens det store rumskib gled mod syd. Himlen havde et øjeblik solnedgangsfarver. Det var henimod kl. 5 om morgenen.

Den 5.-7. 68 fløj et lysende legeme over byen San Lorenzo ved 21,30-tiden. Efter en stund delte det sig i to, som tilsyneladende forsvandt i vandet i floden Paraná.

Fra informationsbladet „EDOVNI", Rosario, Argentina.

UFO-Nachrichten, maj 1970 */BK.*

*

Australien:

Højspændings-UFO

Mandag aften den 21. april 1969 viste sig at blive spændende for Mrs. D. Mostyn fra Cronulla, da hun kl. 20,20 trådte ud på sin veranda foran huset for at se, om hendes søn kom hjem fra arbejdet. Der, ca. 60 m oppe på en klar, stjernebestrøet himmel og ca. 70 m borte, svævede en massiv, hvidlig skive ca. på størrelse med en vejrballon, med gennemsigtig top og fire vedhæng, der lignede antenner, stikkende ud fra underdelen.

Mrs. Mostyn løs indenfor for at fortælle sin mand det, og de betragtede begge objektet, som nu udsendte et klart lys og svævede lydløst over nogle højspændingsledninger ved jernbanelinien. Efter fem minutters forløb, hvor det pulserede og skiftede mellem massivt og klart gennemsigtigt, bevægede det sig hur-

tigt bort i en lige linie i nordøstlig retning, mod Stillehavet.

Mrs. Mostyn ringede straks til meteorologisk institut for at få at vide, om der var meteorologiske balloner i området på det tidspunkt, men den vagthavende benægtede muligheden herfor.

U.F.O.I.C. Newsletter, juli 1969 /BK.

*

Italien:

Turister forfulgt

Den 22. august 1968 kl. 12,25 p. m. blev en bus med turister forfulgt af en skarpt aftegnet diskos ved Terracina. Mrs. Kenneth W. Collins, et af øjenvidnerne, fortalte senere interviewerne, „det metallisk grå UFO havde en kuplet top, mens undersiden havde firkantede vinduer hele vejen rundt og en lille plet i midten, der var mørkere. Genstanden fløj over en mark parallelt med vor bus og bevægede sig langsomt i lige linie". Mange andre rapporter blev modtaget fra de omliggende distrikter om det samme objekt.

U.F.O.I.C. Newsletter, juli 1969. /BK.

*

U.S.A.:

UFO belyser båd med projektør

Om aftenen den 22. november 1968 eftersøgte rejebåden „Gulf Central" et savnet fartøj „Bobby Charles", som tidligere på dagen var forsvundet i den tætte tåge ud for Biloxi, Mississippi. Om bord på „Central" var Preston Mallette, hans søn Kenneth og skipperens bror William Mallette. Pludselig henledte Kenneth sin fars opmærksomhed på et klart oplyst, rundt objekt, ca. 4,5 meter i diameter med en flad top og en bule i bunden, som bevægede sig højt oppe på den sydlige himmel og kom „lige ned" mod dem med en vældig fart. Det fladede brat ud, udførte en drejning på 45 grader og fortsatte med at gå ned, regelmæssigt pulserende, indtil det var direkte over deres båd. Svævende nogle få hundrede fod oppe, sendte UFO'et en stråle som fra en projektør ned over dem. Forskrækkede og usikre spekulerede de tre mænd på, hvad der nu ville ske, da lyset med ét gik ud, og objektet skød lige op og forsvandt ud af syne på mindre end et minut. Andre vidner – de fleste af dem indrømmede de var forskrækkede og forvirrede – var mandskabet på rejebåde ved Pascogoula og Chandeleur øerne, som også tog del i eftersøgningen af „Bobby Charles".

(NICAP's „UFO-Investigator")
U.F.O.I.C. Newsletter, juli 69. /BK.

*

Australien:

Diskos ser på Sydney

Leslie Miller på 15 år gik omkring ved St. Andrew's domkirke i Sydney kl. 19,30 den 21. februar 1969 sammen med andre medlemmer af Church of England sammenslutningen, da han så en anden gruppe mennesker se op mod himlen. Han gav tegn til sine venner, og de så et skinnende, kugleformet objekt ca. på størrelse med en kricketbold og omgivet af et strålende lysbånd, komme fra nordøstlig retning. Ingen tydelige træk var synlige, da det lydløst gik op og ned i flugten, flyvende hurtigere end en jet. Men da det i to eller tre minutter svævede lige ovenover, synes gnister helt at omgive objektet, som pulserede klart. Det fór bort i sydvestlig retning og forsvandt i det fjerne bag byens huse. Lige, da han fik øje på det, troede Leslie det var en flyvemaskine, men undrede sig over, at der ikke var nogen støj fra maskinen, og så snart det passerede henover, blev han klar over, han havde set sit første UFO! I stor ophidselse ringede han til en aftenavis i Sydney og blev bedt om at kontakte UFOIC.

U.F.O.I.C. Newsletter, juli 69. /BK.

☆

Australien:

UFO over Country Weir

Kl. 4,10 om morgenen lørdag den 17. maj 1969 ventede Tony Hocking, en 21-årig landvæsenelev, sammen med Lindsay Dillon fra Calimo på en traktor, da de blev opmærksomme på et klart lys på himlen, så stort som en basketbold, ca. 25 km vest for Deniliquin, over Steven's Weir road.

Set gennem en theodolit lignede det et kugleformet objekt, som mens det svævede blinkede med røde og grønne lys rundt om den funklende gule, pulserende midte. Det steg hurtigt og lydløst og gik så nedad, flyvende fra højre til venstre som om det vævede et mønster.

Mændene betragtede uafbrudt disse manøvrer og håbede, at UFO'et ikke ville blive skjult bag det tiltagende skydække, som allerede dækkede en stor del af himlen. Tony Hocking følte en prikkende fornemmelse, da kuglen var længst nede, men langt fra bange for den mystiske „gæst" håbede han kun på en yderligere spændende udvikling af begivenhederne.

Imidlertid begyndte UFO'et omkring kl. 5,15 at bevæge sig flakkende fra højre til venstre og lyset dæmpedes til glødende gult, da det fór afsted i nordøstlig retning. Tony Hocking rapporterede observationen til det lokale politi, til radiostationen og aviserne i de største byer rundt om i distriktet, så der kunne holdes skarpt udkig i tilfælde af flere besøg.

U.F.O.I.C. Newsletter, juli 69. /BK.

Måneformørkelse, fredag den 6. august

Den 6. august vil der være måneformørkelse fra kl. 18,55 til kl. 22,31. Formørkelsen er total kl. 19,53 (hvilket er 11 minutter før Månen står op over det østlige Danmark) og den slutter først kl. 21,33.

I denne anledning vil der fra fredag den 6. august kl. 20,00 til lørdag den 7. august kl. 02,00 blive afholdt en

UFO-OBSERVATIONSØVELSE

over hele Danmark. For at afprøve hvor meget der ses og hvor godt det nystartede alarmeringssystem kan komme til at virke, vil vi i dette tidsrum på 6 timer gerne have nøjagtige meldinger om alt, hvad der observeres i dansk luftrum, det være sig fly af enhver art, satellitter, meteorer, vejrballoner, signallys samt selvfølgelig UFO'er.

SUFOI er naturligvis interesseret i, at så mange som muligt observerer i så stor en del af perioden som muligt. Derfor kan også andre end de til alarmeringstjenesten tilmeldte deltage, men det vil være praktisk, om man øjeblikkelig rekvirerer den til formålet fremstillede formular hos undertegnede. Det kan ske pr. brev eller pr. telefon.

Hvis man på observationsaftenen ser UFO'ER, bedes man OMGÅENDE kontakte undertegnede pr. telefon eller walkie-talkie, således at andre observatører kan alarmeres. Øvrigt observerede ting, såsom fly, satellitter osv. bedes rapporteret på den udsendte eller rekvirerede formular. Rapport bedes venligst indsendt hurtigst muligt og helst inden mandag den 9. august.

Resultatet af observationsaftenen vil blive bragt i næste nummer af UFO-NYT.

X. P. MADSEN

Telefon 01 - 86 16 77 eller Walkie-Talkie station ALASKA 10

Det kritiske hjørne

Byland Abbey UFOet i søgelyset

af J. Cleary-Baker, Ph.D.

Der synes ikke at være megen tvivl om, at historien om et UFO over Byland Abbey i North Riding i det Herrens år 1290 (omtalt bl. a. i UFO-ORIENTERING, side 10) blev brygget sammen af to studenter. Desmond Leslie havde i god tro beretningen med i „Flyvende tallerkener er landet".

Det står stadig åbent, om beretningen er 100 pct. opdigtet eller om spøgefuglene har „arbejdet ud fra" en passage fra et eller andet ældre dokument.

Afdøde Harold T. Wilkins tilskrev på side 185 i sin bog „Flyvende tallerkener på månen" munken og krønikeskriveren William af Newburgh passagen. Han giver det indtryk, at han selv havde fundet den frem og ikke støtter sig til Desmond Leslies tekst, som i hvert fald foregives at stamme fra et indtil da uopdaget manuskript, og som ikke nævner William af Newburgh.

William selv døde i 1198 og kunne ikke have beskrevet en hændelse, der skulle være foregået i 1290. Imidlertid skrev en munk fra Furness Abbey en „Videreførelse" af sin „Historia Rerum Anglicarum" til året 1298, hvoraf der findes kopier i biblioteket på British Museum, og Bodleian biblioteket ved Oxford. Jeg så efter i den latinske tekst i „Videreførelse", som den er gengivet i Rolls udgaven over disse dokumenter. Jeg var fuldstændig ude af stand til at spore nogen reference til passagen om en sølvskive over Byland Abbey i 1290 eller deromkring.

Imidlertid synes Harold T. Wilkins at have været en lærd mand, og jeg har fundet mange af hans referencer til gamle dokumenter korrekte med hensyn til dato og oversættelse. Jeg er derfor tilbøjelig til at anse det for en mulighed, at han kan have stødt på passagen i en ændret udgave af „Videreførelse", eller han kan måske uafvidende have tilskrevet den den forkerte kilde.

Hvordan det nu end er, så bør vi som alvorlige forskere ikke fortsætte med at citere og gengive historien i foredrag og artikler uden at lægge vægt på, hvordan tingene nu står. I den henseende har denne beretning lighed med den om de to diskos, som efter sigende „fulgte efter" Alexander den Stores hær under et af hans asiatiske felttog, en hændelse som afdøde Frank Edwards tillidsfuldt anførte, men som ingen nu kan spore i nogen af de tilgængelige beretninger om Alexanders liv.

Skriver man om UFO'er, burde man altid være omhyggelig med nøje at opgive kilden til de beretninger om historiske luftbårne besøg som gengives. Gamle fortællinger burde også oversættes så ordret som muligt og ikke udformes som frie gengivelser af teksten, hvor hændelserne er „tilpassede" for at befordre et acceptabelt billede af UFO'erne, som vi nu ser på dem. Kort sagt, man må handle som UFO-forsker, ikke som propagandist for UFO'ernes realitet.

Bufora, vinter 70/71. /BK.

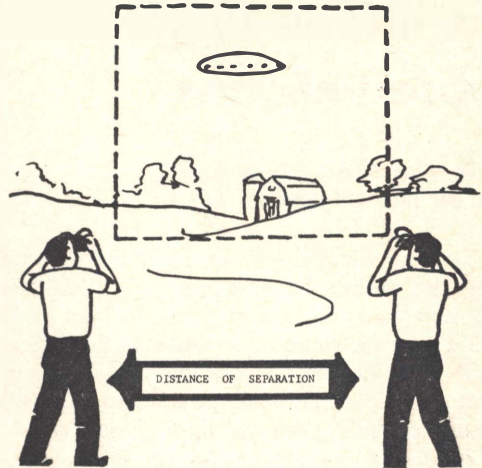
Teknik til hjælp for analyse af UFO-fotografier

af William F. Boomer.

Mr. Boomer er professionel fotograf og APRO-medarbejder.

I de tilfælde, hvor et UFO svæver uden at bevæge sig (eller er landet) og hvor forgrunden er synlig, ville et stereo par af fotografier være yderst værdifulde for en fotoanalytiker. Dette kan udføres således: Fotografen tager først ét billede, idet han markerer positionen, dernæst bevæger han sig til en anden postition langs en linie, der er 90 grader på retningen til objektet.

I denne position tager fotografen så billede nr. 2. Afstanden mellem de to positioner måles, og denne oplysning afgives med fotografierne til analyse. Dette forsyner analytikeren med en kendt grundlinie, fra hvilken objektets størrelse og afstand kan bestemmes gennem triangulering. Hvis de fotografiske betingelser er gode, såsom dagslys, og hvis objektet ikke er altfor skinnende, kan denne teknik også afsløre objektets form. Dette sidste ville gælde, hvor afstanden til objektet ikke er for stor og ville afhænge af adskillelsesafstanden mellem de to fotografier.

Tegningen illustrerer, hvordan man (hvis der er tid til det) kan tage to eller flere fotos af evt. UFO'er og således være med til at skaffe værdifuldt materiale. Det er samme person, der er tegnet i begge positioner. Distance of separation = adskillelsesafstand.

Til at bestemme en god adskillelsesafstand er det en god tommelfingerregel at prøve *mindst* 10 pct. af afstanden til objektet (eksempel: objektet er 60 meter borte – adskillelsesafstanden bør være mindst 6 meter). Hvis der er tid, behøver fotografen ikke at nøjes med to fotografier (så længe positioner og afstande markeres.) Jo flere informationer, jo bedre.

APRO Bulletin, jan.-feb. 71. /B.S.

Boganmeldelser

En anden slags observationer

Palle Vibe: Gåden i Loch Ness.
Rhodos 1970, 178 sider.

Læserne vil måske synes, at en omtale af en bog om søuhyre-beretningerne fra Loch Ness vil være malplaceret i et tidsskrift som UFO-NYT, der jo formodes at skulle beskæftige sig med UFO-fænomenerne. Det er dog interessant at se, hvor meget observationerne af UFO-er og det skotske søuhyre ligner hinanden.

Observationerne foretages på så godt som alle tider af døgnet og af alle slags mennesker. Dog har man regnet ud, at chancerne for at se „Nessie", som fænomenet i Loch Ness med et populært kælenavn kaldes, skulle være størst, dersom man begiver sig til søen en tidlig morgen i august måned med solskin og spejlblank sø. Chancerne er endog så store som 1:350 efter beregninger foretaget af Loch Ness Investigation, undersøgelsesbureauet som vil blive omtalt senere. Herhjemme husker læserne måske en statistisk beregning, der viste, at chancerne for at se UFO'er var bedst, hvis man var ude en tidlig sommeraften med sin hund i snor og kiggede i syd-østlig retning. At hunden naturligvis intet havde at gøre med statistikken, udover at være årsag til, at observatøren overhovedet var ude at spadsere, er så en anden ting. De fleste Loch Ness observationer er af forholdsvis kort varighed, dog med undtagelser, hvor der ligesom indenfor UFO-sagen er tale om observationer af betydelig varighed.

Mange rapporter sorteres fra, inden det endelige materiale kan arkiveres. F. eks. kan det nævnes, at Dr. Maurice Burton, der har arbejdet i over 30 år i den faste stab af zoologer i British Museum of Natural History, og specielt har studeret havdyr og andre væsener med tilknytning til havet, har gennemgået det tilgængelige rapportmateriale om søuhyret i Loch Ness siden 1933. Dr. Burton kom til det resultat, at 5 pct. af rapporterne ikke kunne bortforklares ved naturlige forekomster i søen.

Heller ikke fotos og endog film mangler der af søuhyret. Nogle af dem er „avisænder", medens andre er aldeles uforklarlige.

Som i UFO-sagen er der både svorne tilhængere og modstandere, og sidstnævnte mener jo, at det hele naturligvis må opfattes som en trossag i sidste ende.

*

En kraftig bølge af observationer af „Nessie" kom i årene 1933–34, og der blev på det tidspunkt udgivet de første bøger om emnet. Et par ekspeditioner i 1934 havde givet dårlige resultater, og snart strømmede det ind med forslag fra en masse mennesker, der ønskede at fange uhyret „dødt eller levende".

Man kunne fange det i store net, skyde det med harpunkanoner, sende undervandsbåde efter det eller endnu mere enkelt (!!!!) tømme søen for vand. Lidt mere raffinerede metoder blev dog også foreslået, såsom at lokke det i fælder ved hjælp af en hemmelig lokkemad, komme gift i vandet i vandet i håb om, at uhyret i død tilstand ville flyde op til overfladen, eller man kunne elektrificere vandet ved at spænde store strømførende net tværs over søen.

Det var for meget for de skotske myndigheder. Man indførte en ekstra paragraf i den skotske naturfredningslov med en bestemmelse om Loch Ness uhyrets totalfredning og med høje straffe til dem, der forulempede det på nogen måde. For man måtte naturligvis beskytte højlandets store turistattraktion – den største efter whisky'en. Loven er i kraft endnu og kan vel ikke skade.

*

Der er utallige rapporter om „Nessie" gennem tiderne, og vi har plukket en beretning fra en af de efterhånden talrige bøger, som er skrevet om emnet. Alene i England er der skrevet 9 bøger om søslanger, hvoraf de 5 helt er helliget Loch Ness uhyret.

Foto: Mr. Robert Kenneth Wilson.

Loch Ness uhyret fotograferet 1/4 1934 ud for Invermoriston i en afstand af ca. 150 meter.

Vidnet, Mrs. Majory Moir fra Inverness fortæller: „Jeg så Loch Ness uhyret i oktober 1936. Det skete, da jeg kom kørende mod Inverness fra Foyers sammen med min svigermor, søster og datter. Et sted omkring 5 kilometer øst for Foyers så min søster pludselig uhyret og henledte vor opmærksomhed herpå. Vi kom ud af vognen og skyndte os ned til søens bred, hvor vi havde en helt uforstyrret udsigt. På den tid var der kun få træer og buske på det sted, og vi stod og iagttog uhyret i 14 minutter. Det støvregnede en smule, så både himlen og søen havde en kedelig grå tone, men denne baggrund gav en god kontrast for det næsten sorte dyr. Det så ud til at hvile sig på overfladen med hovedet vendt mod Inverness. Vi bestemte dets længde til omkring 10 meter, men størrelsen såvel som afstanden til dyret var svær at anslå med sikkerhed. Det var dog nær nok til, at vi kunne danne os et godt indtryk. Uhyret havde tre pukler, af hvilke den midterste var den største. Dets hals var lang og slank, og hovedet var lille uden tydelige kendetegn. Det dyppede tit hovedet i vandet, som om det fangede fisk eller blot legede. Mens vi kiggede i åndeløs spænding og næsten bange for at hviske til hinanden, drejede uhyret pludselig om og skød som en pil tværs over søen mod Urquhart Castle, hele tiden visende det øverste af en pukkel eller måske hovedet over vandet, og det lavede en vældig kølvandsstribe. Efter at være svømmet på tværs af søen et langt stykke drejede uhyret pludselig om og vendte tilbage mod os med en sådan fart, at vi uvilkårligt veg et skridt tilbage. Da det nåede det sted, hvor det før havde været, stoppede det og faldt til ro. Men denne gang sås ikke så meget af puklerne, derimod var hovedet og halsen synlige over vandet."

Desværre oplyses der intet om, hvordan uhyret dykkede. En skitse, Mrs. Moir tegnede af det, viser noget i retning af et „standard-uhyre" med tre pukler, lang hals og et lille hoved uden detaljer af nogen art. På nuværende tidspunkt er det nytteløst at begynde at søge forklaring på, hvad det egentlig var, der skete. Tilbage bliver kun, at tre mennesker har haft en sjælden oplevelse, som har givet *dem* noget særligt.

Under anden verdenskrig var der en naturlig afbrydelse i interessen for „Nessie", men i halvtredserne vaktes interessen igen. Denne styrkedes yderligere ved, at „The Monster", torsdag, den 2. december 1954, kl. 11,30 manifesterede sig på en ekkolod-graf. Dette skete ombord på fartøjet „Rival III" under en gennemsejling af Loch Ness, da skibet befandt sig lidt øst for Urquhart Castle.

Ekkolod-grafen skulle have vist det tomme vand over bunden af søen, men i stedet aftegnedes der en kurve, der viste, at et eller andet befandt sig lige under fartøjet i ca. 165 meters dybde. Båden blev vendt, og man prøvede at genfinde objektet, der havde aftegnet denne mærkelige kurve. Men det var umuligt, så hvad det end var, måtte det have flyttet sig. „Rival III's" ekkolod-udstyr var bygget til at finde fiskestimer i forskellige dybder, men dette var ikke nogen fiskestime. Det var heller ikke f.eks. en gammel træstamme, der havde revet sig løs fra søbunden og var begyndt at stige opefter. Forskellige eksperter på området udtalte alle, at dette var noget hele uforklarligt; det var noget, som ikke før var set. Objektet havde bevæget sig lige så hurtigt som „Rival III" i 3 minutter (det er ca. 233 meter/minut, hvilket giver ca. 14 km/t), og hverken størrelse eller form kunne beregnes nøjere på grund af bevægelsen. Et andet resultat af et forsøg omtales i bogen. Dette eksperiment blev foretaget i 1968 af videnskabsmænd fra Birmingham Uni-

Udsnit af ekkolodgrafen, optaget fra Rival III. (Krydset dækker over en plet, som fejlagtigt kunne tolkes som et „hoved").

versitetet med en slags undervandsradar, der viste forskellige genstande, der bevægede sig under søens overflade i varierede dybder.

*

I 1962 grundlagdes „The Loch Ness Phenomena Investigation Bureau Limited", der oprindelig blot skulle indsamle, vurdere og godkende rapporter fra Loch Ness. Efterhånden gik Bureauet dog i gang med aktiv forskning, og i dag udgør det en virkelig forskningscentral med mange hundrede frivillige medlemmer over hele kloden.

Bureauets hovedopgave er overvågning af søen i forbindelse med overfladefotografering. I observationshovedkvarteret råder man over en del caravans, der er udstyret som sove- og opholdsrum m. v. Endvidere har man indrettet en caravan som museum med udstilling af Bureauets samlinger af fotografier, film, diagrammer og kort. Desuden er der altid en „uhyre-ekspert" tilstede til at besvare turisternes mange spørgsmål.

Udstyret omfatter nu 1 stationær og 7 mobile kamerastationer, der består af Bedford motorcaravaner med div. kameraudstyr monteret på taget. Disse 16 mm kameraer er udstyret med 500 mm og 1000 mm teleobjektiver. Desuden råder man også over almindelige fotoapparater og stærke kikkerter.

Tidligt om morgenen kører disse vogne ud til de i forvejen udpegede pladser, hvor de så holder med fotografer og filmfolk på udkig til solnedgang.

Bureauet ledes af David James, der er medlem af parlamentet og derfor har forholdsvis nemt ved at få sagen bragt helt op til de højere instanser. Desuden kan han ordne de mere formelle ting, som altid vil vanskeliggøre arbejdet for en organisation som Loch Ness Investigation. Selskabet er helt privat men støttes dog af et par højt ansete institutioner rent økonomisk, ligesom man også får penge ind til en del af arbejdet igennem kontingenter til selskabet. Alt arbejde er dog frivilligt, og ingen får løn for sit arbejde. Overskud fra film, fotografier og presseomtale bliver fordelt mellem „The World Wildlife Found" og „The Council for Nature". Bliver noget ekstraordinært observeret eller fotograferet, er vidnet pligtig til at udfylde et særligt spørgeskema, og en eventuel film bliver sendt til undersøgelse, før vidnet overhovedet har haft lejlighed til at se den.

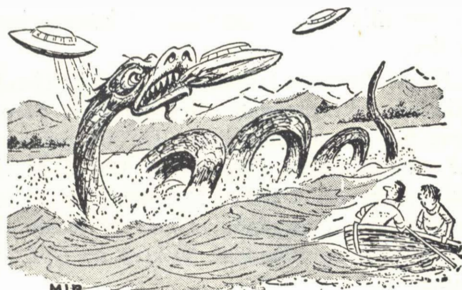
Hele sommeren igennem strømmer frivillige hjælpere til fra hele verden for at være med til at løse mysteriet.

*

Forfatteren til denne bog har den meget store fordel, at han selv i sommeren 1968 besøgte det skotske højland, hvor Loch Ness er beliggende, for ved selvsyn at undersøge så meget som muligt af det foreliggende materiale, både hvad angår rapporter, fotos og film. Hele bogen igennem mærker man hans kendskab til de forskellige lokaliteter, der omtales. Det er ikke blot et stykke skrivebordsarbejde foretaget i Danmark.

Bogen er forsynet med et væld af instruktive tegninger, kort, fotos og glimt fra de efterhånden mange film, der er taget af „Nessie". Forfatteren præsenterer emnet på en meget skeptisk men alligevel positiv måde, der gør bogen til en fornøjelse at beskæftige sig med. På de 178 sider når han indgående at behandle de mange teorier, der gennem årene er fremsat til forklaring af de observerede fænomener.

Bogen er anbefalelsesværdig læsning, hvis man ønsker at se, hvordan man fra myndighedernes og fra privat side behandler et fænomen, der i nogen grad optræder som en slags paral-

– Se, det der vil jeg faktisk kalde et sjældent syn!

lel til det, vi normalt beskæftiger os med her i bladets spalter.

Det er ofte blevet foreslået de forskellige UFO-organisationer at oprette mobile observationskorps udstyret med foto- og filmudstyr, div. detektorer samt geigertællere. Det er dog et spørgsmål om økonomisk formåen, som vi ihvertfald herhjemme på nuværende tidspunkt ikke har mulighed for at leve op til; måske ville resultaterne også være for få, den økonomiske investering taget i betragtning. Dog, nogle tanker omkring disse ting kan eksemplet fra Loch Ness måske alligevel fremkalde til gavn for UFO-sagens videre udvikling.

Ole Henningsen

*

BOGANMELDELSE:

Over 100 UFO-vittigheder

Grinebiderens lille himmelblå af Joseph Farris, kr. 3,95. Malmborg & Hedstrøms Forlag A/S, København. Oversat af Mette Munkebo.

For et par år siden udkom „Grinebiderens lille himmelblå" eller „Specialhåndbog for vordende astronauter", som undertitlen lyder, i USA.

I den lille bogs indledning til læserne hedder det:

„Nogle flyvende tallerkener er måske fjendtligsindede, skræmmende eller mystiske. Men i denne bog er de anderledes: De vil gerne elskes – og grines ad. Her er over 100 af de vildeste og skøreste UFO'er (Unidentified Flying Object), der nogensinde er set, til glæde for både tvivlere og tilbedere. Så kom med på flyveturen . . ."

En fejl ved bogen er det efter min opfattelse, når man lader en del af tegningerne dække dobbeltsider i bogen. Derved deler man automatisk tegningen på midten.

Ufo-vittigheder findes som mange andre genrer i et bredt udvalg, og da bogens indhold er forholdsvis ukendt på vore breddegrader, er der nyt at hente for dem, der ikke tager sig selv eller UFO-sagen alt for højtideligt.

oh.

UFO'ER OG DYR

Milford, Pennsylvanien, USA. (Kl. 6,00 morgen en dag i slutningen af maj 1957).

Miss Frances Stichler var ved at gå ind i laden for at fodre sine kyllinger, da et fladt, skålformet UFO med en bred rand kom snurrende imod hende kun ca. 4½ meter over laden; det stoppede i en hældende position og hun så en mand, tilsyneladende af gennemsnitshøjde, med tætsiddende grå hjælm og gråt tøj, *sidde på randen med fødderne og benene indenfor i fartøjet.* Under en psykiatrisk undersøgelse foretaget af FSR's medicinske rådgiver, Dr. Berthold Schwarz fra Brain Wave Laboratory på Essex County Overbrook Hospital den 7. december 1968, gav Miss Stichler (som var uden tegn på følelsesmæssige eller mentale forstyrrelser, hverken da eller i fortiden) Dr. Schwarz det indtryk, at der ikke var nogen grund til at tro, at hun ikke talte sandt. Der var det mærkelige og noget overraskende i hendes historie, at hun bemærkede, at der ikke var nogen synlig effekt på kyllingerne eller andre fugle, da UFO'et kom så tæt på.

Coral Lorenzen, UFO Occupants in US Reports. The Humanoids. /BK.

*

Schenectady, New York, USA. (10. okt. 1957).

Mrs. Edward Yeager, beboer i en trailer ved Duanesburg-Church Road i Mariaville, var ved at fodre sine ænder og høns, da et cirkulært objekt, lig eller identisk med ét hun havde set dagen før, hurtigt dalede ned til 1,8 m fra jorden og skræmte fjerkræet bort. To små, mørke mænd kom ud af maskinen og gik ind i den nærliggende skov.

F.S.R., maj-juni 1958. /BK.

Breve fra læserne

Nordlys - i østen?

Hr. redaktør Iver O. Kjems

Som interesseret læser af UFO-NYT, har jeg følt trang til at gøre opmærksom på en tildragelse, jeg har læst om i en bog, og jeg synes, den er værd at bemærke, selv om det er længe siden, den har fundet sted. Bogen hedder „På yderste Forpost for Det Store Nordiske Telegraf-Selskab". Den er skrevet af A. C. V. Hansen og er fra 1950. På side 64 er der et afsnit, der hedder „Et Fænomen på Himlen", og her fortæller forfatteren, som i århundredes begyndelse var ansat ved selskabets station i Kjachta ved den sibirisk-kinesisk-mongolske grænse, følgende:

„Det var en vinteraften, det frøs knagende hårdt, da min kone og jeg gik hjem fra nogle venner. Det var en måneløs aften, himlen var som sædvanlig fuld af den skønneste og klareste stjernevrimmel, men alligevel temmelig mørk. Pludselig ser vi højt oppe på himlen, i et højt og bredt bælte, noget, der i gyldenrøde nuancer bevægede sig hen over himlen, det var ligesom, at vældige bølger væltede hen over himlen; det kan også sammenlignes med et flag, der i god vind står og bugter sig. Det var ubeskriveligt smukt og mærkeligt, og vi blev længe stående og betragtede det, men så forsvandt det igen, og vi opnåede aldrig mere at se noget af den slags. Min første tanke var, at det vist måtte være en slags nordlys, men på disse himmelstrøg langt inde i Asiens indre? Jeg skriver dette til oplysning for astronomerne, der måske har interesse heraf".

Forfatteren har ikke nævnt årstal for tildragelsen. Det fremgår dog af begivenhedernes forløb, at den har fundet sted mellem 1905 og 1908.

Ærbødigst
P. I. Nissen Jøker (pensionist)
Prinsessegade 71 o.g. 5.
1422 København K.

P.S. Bogen har jeg lånt på Hovedbiblioteket, Frederiksberg.

Læser-rapport fra Norge

Den nökterne linje vinner terreng

av Jon-Ingar Haltuff.

Danske og svenske lesere vil sikkert ha interesse av å höre hvor „UFO-logien" står i Norge i dag.

Det antas at det finnes omlag 8–10 organisasjoner og grupper i Norge som helt eller delvis arbeider med UFO-fenomenene.

Norges UFO-Informasjon, Oslo (tidligere UFO-Informasjon, Norge), med formann siv. ing. Hans Kr. Moe, går inn for den nökterne linje, der UFO betraktes som et ukjent fenomen, som navnet også i höy grad tilsier. Alt annet blir löse spekulasjoner og fabuleringer grunnet på visse såkalte „kontaktpersoners" historier. Organisasjonen benekter selvsagt ingen muligheter, da den ingenting vet med sikkerhet.

Organisasjonen ser det som en av sine viktigste oppgaver å samle rapporter om de observerte fenomener. Til nå har rapport-opptagingen skjedd ved hjelp av et skjema komponert hovedsakelig etter mönster av det SUFOI benytter. Dette skjemaet blir nå avlöst av et mer omfattende på fire sider, der man også i noen grad forsöker å „sigte" observatören psykologisk.

For å definere hva organisasjonen mener med begrepet UFO, ble det satt opp en offisiell definisjon, som gir full dekning for alle eventualiteter:

Et UFO betraktes som de ytre eller indre stimuli som forekommer tilstrekkelig ukonvensjonelle til å forårsake en rapport om noe på himmelen, nær eller på bakken, men som antas å kunne fly.

Ved årsmötet 22. april d. å. ble det vedtatt en omfattende reorganisering av organisasjonen. Navnet ble forandret til det nåværende og den tidligere formannen, Leif Fahre, gikk av og overlot plassen til ing. Moe. Virksomheten ble inndelt i forskjellige „fagseksjoner", der bl. annet klipp- og rapportarkiv, korrespondanse, realfag, EDB, medisin, psykologi og sosiologi inngår som selvstendige ansvarsområder.

Et opplegg for elektronisk databehandling av rapportarkivet er på det nærmeste klart, og man har fått adgang til å benytte EDB-maskinen ved universitetet i Oslo.

Forholdet til pressen kan kort karakteriseres som „saklig". Organisasjonens nökterne linje har fört til at stadig flere aviser og ukeblad stiller seg positive til UFO-fenomenet.

Eksperimentet med utgivelsen av et „Norsk UFO-Tidskrift" i samarbeid med „norske UFO-foreninger", hvilket i realiteten vil si Trondheim UFO-forening, var ikke så helt vellykket dessverre.

Tidsskriftet vil riktignok snart bli erstattet av et stensilert medlemsblad.

Den beklagelige mangelen på UFO-böker på norsk, og om norske observasjoner, vil om kort tid avhjelpes noe da en norsk UFO-bok er like om hjörnet. Etter det som erfares er det også mulig at flere böker vil komme på markedet om ikke alt for lenge.

Konklusionen må bli at alt tyder på at vi nå for allvor er i ferd med å vinne gehör for UFO-saken. Det er slått en sprekk i den muren av latterliggjörelse som har hvilt om UFO-fenomenet. – Vi er i ferd med å bli betraktet som normale mennesker.

(Forkortet af red.)

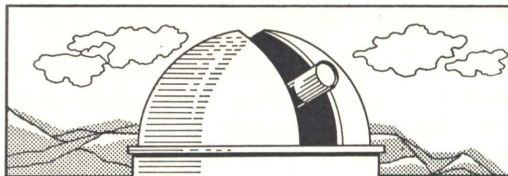
UFO'ER OG DYR

Er det en and? – Nej, hunde

Dante, Tennessee, USA. (06,30, 6. nov. 1957).

Everett Clark, 12 år, så et rørformet fartøj på en mark ca. 100 meter fra sit hjem. I nærheden af det stod to mænd og to kvinder, øjensynligt af normal højde og normalt klædt. Hans egen hund Frisky og andre hunde fra landsbyen stod i nærheden og gøede af de besøgende. En af mændene fra maskinen prøvede at gribe Frisky, som knurrede og trak sig bort. Så forsøgte han at få fat på en anden hund, men den prøvede at bide ham, så han lod den løbe. I senere interviews med pressen sagde Everett Clark, at de besøgende talte „ligesom de tyske soldater", han havde set på film og i TV. Han fortalte, at da de gik ind i fartøjet igen, så det ud som om de „gik lige gennem siden, som om den var af glas." (N.B. En russisk „sputnik" med hunden Laika ombord var lige blevet opsendt – derfor bør historien nok tages med forbehold. red.)

Coral Lorenzen, UFO Occupants in US Reports, The Humanoids. /BK.

Amerikanske rum-planer

Rumteknikerne i Houston forbereder en sammenkobling i rummet mellem et Apollo rumskib og et sovjetisk Soyuz rumfartøj i 1975. Ifølge en af planlæggerne fra NASA kan det nemt lade sig gøre „hvis man virkelig ønsker at gå ind for det".

En seks måneders undersøgelse – foretaget i NASA's rumfartscenter i Houston – af, hvorledes man nu bedst kan udnytte overskydende Apollo-rumskibe og opsende rumfartøjer efter afslutningen af Skylab-missionerne i 1973 (de små rumstationer) nævner disse opgaver:

JORD-UDFORSKNING – Denne skulle udføres i det tredie kvartal af 1974 med et serie „J" rumskib opsendt med en Saturn 1B i en højtgående bane om Jorden. Kortlægningskameraer anbragt i et videnskabeligt instrumentmodul (SIM) skulle tage meget detaljerede fotografier af udstrakte dele af Jorden. Filmkassetterne skulle hentes af en astronaut, som skulle foretage en rumvandring fra kommandomodulet.

SOYUZ SAMMENKOBLING – Denne skulle udføres i det andet kvartal af 1975 og skulle også indbefatte en række internationale, videnskabelige eksperimenter, som man var enige om. Rumskibet til sammenkoblingen skulle være et serie „H" Apollo kommando/service-modul. Dette fartøj har ikke SIM-afdelingen og er lig med det kommando/service-modul, man brugte ved Apollo 14 missionen, opsendt den 31. januar d. å.

JORD-UDFORSKNING – Dette skulle være en serie „J" opgave i lighed med den første af de tre og skulle fuldende jordkortlægningsprojektet.

Houston har også tænkt på at udnytte Saturn 5 løfteraketten til at understøtte Skylab 1. missionen. Skylab, et omkredsende værksted, som i 1973 skal opsendes med en Saturn 5, vil kræve tre Saturn 1B Apollo flyvninger, for at sætte astronauterne i stand til at gå om bord i værkstedet og foretage videnskabelige eksperimenter i perioder på 26, 56 og 96 dage.

Der er mange tekniske problemer forbundet med en sammenkoblings-operation mellem en Apollo og en Soyuz, men de er ikke uoverstigelige, ifølge Leroy Roberts fra NASA „Der findes allerede en hel del oplysninger på begge sider", sagde han, „og efter min mening står spørgsmålet helt åbent på dette tidspunkt. Det hele kommer an på, hvor stort et ønske man har om at gøre det."

Her er nogle af de tekniske problemer, som skal overvindes for at foretage en heldig sammenkobling:

– Forskelle i rumskibenes atmosfære. Apollo bruger i rummet ren ilt ved et tryk på 5 psi; Soyuz anvender en kombination af kvælstof/ilt ved 14.7 psi. Apollo bruger en lignende atmosfære ved opsendelsen, men går derefter over til ren ilt.

– Elektromagnetiske uforeneligheder. Soyuz bruger et magnetisk system til en blød sammenkobling, derefter en smæklås-mekanisme til

en fast sammenkobling. Soyuz bruger også en stang- eller keglemekanisme til at få de to rumfartøjer lige ud for hinanden ved sammenkoblingen. Apollo anvender på sin side intet magnetisk apparatur ved sammenkoblingen, og mekanismen til at få rumskibene lige ud for hinanden er et „sonde og slæbemål"-system.

– Udvendige hjælpemidler. På en typisk Apollo månelandingsmission går astronauterne fra kommando/service-modulet til månemodulet gennem en tunnel, hvis luge kan fjernes og stuves væk. Soyus-typen har ingen forbindelsestunnel; overførsel fra et fartøj til et andet må foretages ved vandring i rummet ved hjælp af håndtag på de to forbundne fartøjer.

– Mandskabstræning. En eller anden form for tværgående træning må sandsynligvis kræves af de to internationale besætninger, så de bliver fortrolige med hinandens møde- og sammenkoblingsprocedurer.

Andre problemer, der kræver løsning, er de indlysende forskelle i sprog, overførselsteknik i rummet, forskelle i optik, radar og radiokommunikation.

Som Roberts udtaler, „Vi ønsker at være meget sikre på, at en sådan operation kan udføres sikkert. Og det vil højst sandsynligt betyde en del ekstensive afprøvninger på jorden. Dertil behøver vi selve apparaturet for at udføre afprøvningerne".

ej, april 1971 /BK.

Nærbilleder af Venus og Merkur i 1974?

Mariner Venus/Merkur sonden, som efter planen skal opsendes i efteråret 1973, kan muligvis passere Merkur for anden gang, efter at have taget turen helt rundt om solen. NASA studier tyder på, at rumfartøjet, efter at have passeret planeten i marts 1974, kunne bringes tilbage til endnu en passage ni måneder senere. Fartøjet er konstrueret til at tage fjernsynsbilleder på nært hold af både Venus og Merkur ved forbiflyvningen.

ej, april 1971 /BK.

4 lange rumture

Det bliver muligt at komme i nærheden af mindst 27 planeter eller deres måner under fire planlagte ubemandede *Grand Tour* rummissioner, som vil finde sted sidst i 70'erne. Desuden vil man antageligt passere flere større asteroider på nært hold.

ej, april 1971 /BK.

Rødt måneskær - og -skælv

I hundreder af år har astronomer undret sig over de mærkelige røde skær, som somme tider viser sig på Månen, når den er nærmest ved Jorden. Seismografen fra Apollo 12 har måske løst dette gamle mysterium, men har samtidig skabt et nyt, idet der er opdaget mærkeligt præcise måneskælv i forbindelse med det røde skær.

Seismometrene fra Apollo 12 viser, at der forekommer måneskælv, når Månens gløden er tydeligst. Begge ting forekommer når Månen er nærmest Jorden, d.v.s. når tidevandskræfterne er stærkest.

Dr. Gary Latham ved Lamont Dougherty Geofysiske Observatorium v/ Columbia University, som er chef for de seismiske undersøgelser på Månen, mener, at de to fænomener hører sammen. Hans teori er, at tyngdekræfterne får Månens overflade til at „boble", hvilket skaber et måneskælv og samtidig lader gasser komme op til overfladen. Disse gasser kan så give den orange-røde glød. Men den måde, som måneskælvene optræder på, har skabt nogle spørgsmål, som Latham ikke kan svare på. Måneskælvene er så påfaldende ens, at man ikke har nogen færdige teorier desangående.

Latham siger: „Ved et jordskælv i ringe dybde er modvirkende kræfter låst fast af friktion. Spændingen stiger, og pludselig bevæger de to overflader i spalten sig i forhold til

hinanden. De brydes fra hinanden, de glider, og på den måde skabes seismisk energi.

„I dette tilfælde er det muligt, at tidevandspresset bygges op til et punkt, hvor gnidningskræfterne ikke længere kan holde overfladerne sammen, og så glider de. Hvis dette er tilfældet, skulle man forvente, at gnidningerne forekom, når tyngdekræfterne er stærkest.

„Vi kan dele disse måneskælv op i to grupper; den ene forekommer når de to himmellegemer er nærmest hinanden, og den anden 2–4 dage senere. „Alle i første gruppe er ens, alle i anden gruppe er ens, og de to grupper ligner hinanden meget. Man kan overlappe to seismogrammer, og de falder næsten sammen. Der kommer altid to stød, og altid samme sted".

Latham siger, at jordskælv, som giver samme billede, er meget sjældne, omend de er forekommet i Himalaya.

Selv om de farvede pletter kommer samtidig med måneskælvene, er det i forskellige områder på Månen. Man mener, at måneskælvene forekommer i Fra Mauro området, ca. 80 km fra Apollos landingsområde. For det meste ses den røde gløden i og omkring Aristarchus krateret nordvest for Fra Mauro sletten. Latham siger, at oprindelsesstedet for skælvene er usikkert, fordi målingerne stammer fra et enkelt sted.

Han siger, at han har bedt astronomer om at holde øje med Fra Mauro området, når Månen er nærmest ved Jorden, og han håber, man observerer den røde glød.

„Hvis vi ser den, er det et ret sikkert bevis for, at der undslipper gasarter (varme eller kolde) når revnerne i overfladen åbnes".

„Jeg mener ikke, at der er vulkanisk aktivitet under overfladen, men det kan være meget kold gas – kuldioxid eller is, der fordamper – men det er en stor hjælp for os, når vi skal studere Månens struktur".

Der vil kun være meget ringe fare for astronauter, forsikrer Latham. „Måneskælvene er ret små, og astronauter skal stå lige midt i zonen for overhovedet at mærke dem. Der vil under ingen omstændigheder være fare for, at et månemodul tipper, eller en astronaut bliver slået om kuld".

Foruden at have rejst nye spørgsmål, har seismometrene besvaret i det mindste to. Det er utvetydigt bevist, at der foregår indre aktivitet på Månen, samtidig med, at der forekommer ganske få chokbølger fra meteornedslag. Signalerne har endvidere vist, at Månen består af vidt forskellige klippetyper, som får seismiske bølger til at tilbagekastes over lange strækninger.

ej/OJK.

Ny bane vil give Mariner 9 større kapacitet

Mariner 9 vil gå i en bane om Mars, og den er bygget til at udføre de fleste af de opgaver, der oprindeligt var tiltænkt både den og den uheldige Mariner 8.

Mariner 9 blev heldigt opsendt kl. 18,23 d. 30. maj, ca. 6 min. senere end planlagt. Opsendelsen var indenfor 0.5 m/sek. af den planlagte hastighed.

Midtvejs-korrektion, som forandrede rumfartøjets fart med 24.143 km/t, blev foretaget den 4. juni, da Mariner 9 var ca. 135.000 km fra jorden.

Ingen korrektion midtvejs ville have været nødvendig undtagen hvad angår den forsætlige hældning, der var planlagt for banen for at forhindre Centaur-rakettens øverste trin i at ramme Mars og derved muligvis forurene planeten.

Mariner 9 forventes at nå Mars den 13. november og at gå ind i en bane med en hældning på 65 grader og en periode på 12 timer. Periapsis (det laveste punkt) vil blive 1200 km over planetens overflade, og apoapsis (det højeste punkt) ca. 17.250 km.

Denne bane vil sætte rumfartøjet i stand til at kortlægge ca. 70 pct. af Mars' overflade.

Den nye bane, som stadig kan forandres indtil ca. fem dage før den går ind i kredsløbet, ligger ca. halvvejs mellem den bane, der oprindelig var planlagt for Mariner 9 og den, der var planlagt for Mariner 8, der som be-

kendt ikke havde held til at fuldføre turen på grund af en fejl i startrakettens styringssystem.

Mariner 8's bane skulle have haft en hældning på 80 grader, en periode på 12 timer, og en periapsis på 1200 km. Mariner 9's oprindelige bane skulle have haft en hældning på 50 grader, en periode på 20,5 timer og en periapsis på 880 km.

Mariner 9's instrumentbeholder, som heldigt blev løsnet den 31. maj, vil blive i stand til at transmittere godt 60 pct. flere data daglig fra den for tiden planlagte bane end den ville have efter den oprindelige plan.

Fra dens oprindelig planlagte bane ville Mariner 9 have overfløjet seks forskellige arealer på Mars med varierende karakteristika hver femte dag for at fremskaffe en kontinuerlig fortegnelse af forandringerne.

Fra den nye bane vil rumfartøjet overflyve et større endnu ubestemt antal forskellige arealer hver 17. dag. Disse arealer er mindre end de oprindeligt udvalgte seks, men videnskabsmændene håber at få lige så mange, eller næsten lige så mange, data af overfladeforandringer, som de ville have fået fra den oprindelige bane.

ej, juni 1971. /B.S.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Arbejd med i SUFOI!

Hermed en opfordring til alle vore læsere:

– SUFOI's vigtigste formål er at udbrede kendskabet til de uidentificerede flyvende objekter. Det går efterhånden også helt pænt, men det vil unægteligt gå hurtigere, om vore læsere og medlemmer fra tid til anden vil give en hånd med. Det er der også mange, der gør, hvilket vi naturligvis er taknemmelige for, men flere bør kunne hjælpe til.

Vi giver her nogle forslag til de af vore læsere, som kunne tænke sig at være med:

1. *Få andre til også at abonnere på UFO-Nyt.* – Er nogle af Deres bekendte interesserede i UFO-fænomenet, så lad vedkommende læse Deres blad; vi sender også gerne prøvenumre ud til interesserede, hvis De sender os adresserne.
2. *Anvend vore UFO-mærkater på al Deres post!* – Mærkaterne skaber uvilkårligt debat om sagen dér, hvor de dukker op. Priserne er: 6 kr. for 60 stk. og 10 kr. for 120 stk. Beløbet skal blot sendes til Regnskabskontoret. (Adressen side 2).
3. *Send udklip til os fra aviser og ugeblade!* – Vi er interesserede i udklip, som omhandler emnerne: UFO'er, mærkelige himmelforekomster, liv i rummet, astronomi og rumfart. Der er efterhånden mange, der sender udklip til os, men vi vil meget gerne have flere.
4. *Plakater til opsætning.* – Hver gang et nyt nummer af UFO-Nyt udkommer, trykker vi nogle plakater i størrelsen 24x32 cm. De er bl.a. beregnet til kioskernes udhængsskabe, idet UFO-Nyt jo også sælges herigennem. Har De mulighed for at sætte en eller flere af disse plakater op på steder, hvor De – og mange andre – kommer, har vi enkelte eksemplarer til dette brug. Husk altid at få tilladelse til en opsætning – og skriv ekspeditionens adresse og tlf.nummer nederst på plakaten.
5. *Spørg efter UFO-Nyt samt litteratur om emnet på Deres lokale bibliotek.* – Der findes stadig biblioteker, som stik imod kendsgerningerne fastholder, at interessen for

UFO'er i Danmark praktisk taget er lig nul! Gå derfor hen til det lokale bibliotek for at se, hvor meget litteratur, man har om emnet. De kan f.eks. spørge efter nogle af de bøger, jeg omtalte i de sidste par numre. Foreslå bibliotekaren at abonnere på UFO-Nyt!

......Har De nogle spørgsmål i forbindelse med ovenstående, bedes De skrive til P.R./Inform.afd. (adressen side 2).

Forretningsudvalget

Udvalget, der varetager den daglige ledelse af SUFOI, holder møde efter behov, dog mindst én gang om måneden. Siden jeg sidst omtalte udvalgets arbejde, har bl.a. følgende emner været drøftet:

Udarbejdelse og vedtagelse af samarbejdsaftale med Strubes Forlag i København. Aftalen går i korte træk ud på, at SUFOI udvælger og bearbejder UFO-bøger, som Strubes Forlag så trykker og forestår salget af. SUFOI's medlemmer vil dog altid få tilbudt ét eksemplar til en særlig favørpris, som kommer til at ligge ca. 25 pct. under bogladeprisen. Den første bog ventes udsendt omkring den 1. november 1971. Nærmere herom i næste nummer af UFO-Nyt.

Muligheder for udvidet salg af UFO-Nyt. – Det er vedtaget at yde en særlig rabat på bladet til agentfirmaer, som skaffer nye læsere. Endelig har indkøringen af salget gennem jernbanekioskerne taget sin del af tiden. Udformningen af nye foldere og pjecer om SUFOI og UFO-Nyt har også været behandlet. Avisannoncering har ligeledes været drøftet.

Reklamer i UFO-Nyt. – Der vil fremover i beskedent omfang forekomme annoncer i UFO-Nyt. Dels er vi afhængige af denne ekstraindtægt, og dels kan vi ikke forvente, at andre tidsskrifter skal annoncere for os, uden at vi yder en tilsvarende service. Strubes Forlag har i de sidste par numre annonceret på en halv side bag i bladet, og til gengæld har vi annonceret i et af forlagets tidsskrifter.

Registrering af SUFOI's navn og bomærke. – Fra tid til anden sker det, at vores bomærke (et UFO i silhouet indtegnet i tre ringe) dukker op andre steder end på SUFOI's publikationer. For at undgå misbruget af mærke og navn, er SUFOI nu blevet anmeldt til foreningsregistret.

Forskningsopgaver. – Mange „gode og kendte UFO-tilfælde" eksisterer ofte kun i form af postulater. Det samme gælder fotos, hvis ægthed kan være vanskelig at anfægte. Forretningsudvalget har derfor længe ønsket, at nogle flere grupper rundt om ville tage opgaver op, som f.eks. at efterprøve disse tilfælde. For at stå sig som en organisation, der tager sig selv og sit emne alvorligt, er det også nødvendigt med et forskningsarbejde i det omfang tiden og økonomien tillader. – Ved møderne i forr.-udv. tages der ofte stilling til, om en given sag er af væsentlig betydning (d.v.s. om den kan føre til en bedre forståelse af UFO'erne). I så fald gemmes den med henblik på bearbejdelse og udgivelse.

Vi får af og til kraftige opfordringer til at „gøre noget ved UFO-sagen". Sagen er desværre den, at der ikke er så meget relevant at forske i. Når der endelig dukker noget op, hvor vi har en mulighed for at yde en indsats, kan De være sikker på, at det også sker. Vi har en del undersøgelser i gang for tiden; en del heraf kører hos Ole Henningsen i Nakskov. Ole H. har ved flere lejligheder videregivet sine resultater, og flere venter. Jeg henviser blot til artiklen om Taormina-fotoet fra 1954 i sidste nummer! – Skulle nogen af læserne ligge inde med opgaver, som *kan* lade sig løse af en organisation som SUFOI, hører vi meget gerne herom.

– Dette indlæg blot for at fortælle, at der ikke kun drikkes te ved møderne i SUFOI.

Nyt fra foredragsafdelingen

John Petersen er nu færdig med et nyt ajourført oplag af nogle duplikerede foredrag, som blev skrevet for en del år siden. De er på 10–15 sider og giver en kort orientering om UFO-sagens omfang. De kan rekvireres ved at sende

2 kr. i frimærker til foredragsafdelingen i Dragør (adressen side 2). – Det er senere tanken at lave flere foredrag, men herom senere. – Ønsker De for øvrigt en foredragsholder til Deres lokale klub eller forening, bedes De ligeledes rette henvendelse til afdelingen!

Medlemsnumre . . .

De har efter al sandsynlighed ikke medlemsnummeret 135!! – Når vi får breve fra vore læsere, sker det, at brevskriveren kun anfører sit medlemsnummer som underskrift. Det er for så vidt også tilstrækkeligt, *hvis* det altså *er* medlemsnummeret, som benyttes!

Når vi modtager en bestilling på et abonnement på UFO-Nyt, går beskeden til vores ekspedition. Ca. 14 dage før det næste nummer af UFO-Nyt skal udkomme, samles alle de nye tilmeldinger, hvorefter de sendes samlet til hovedpostkontoret i Århus, hvorfra udsendelsen af UFO-Nyt foregår. SUFOI's ekspedition har et medlemsnummer for hvert abonnent af praktiske grunde. Nummeret befinder sig på den kvittering, De har for at have betalt for UFO-Nyt. Numrene varierer fra 1–ca. 2000 – I Århus sker der noget helt andet! For at kende de forskellige tidsskrifter fra hinanden, har postvæsenet en talkode for hvert blad. UFO-Nyt's nummer er 135! Det vil med andre ord sige, at *alle UFO-Nyt's abonnenter har nummeret 135 stående på bladet ved modtagelsen.*

Husk derfor at anføre *navn, adresse og postnummer,* når De skriver til os – tak.

Repræsentantskabsmødet

Hvert halve år indkaldes SUFOI's ledelse (Repræsentantskabet) til møde. Dette sker næste gang i midten af september. Skulle *De,* som læser UFO-NYT og derved kan betragte Dem som medlem af SUFOI, – skulle De have nogle spørgsmål, som De ønsker drøftet ved denne lejlighed, bedes De sende forslagene til undertegnede i P.R./Inform.-afdelingen snarest. – Ethvert indkommet spørgsmål og/eller forslag vil blive behandlet, og svaret vil blive meddelt direkte eller her i bladet.

Film om gåder i fortiden

Forfatteren Erich von Däniken er kendt af de fleste UFO-interesserede fra sine bøger: „Fortids gåder – Fremtids virkelighed“ og „Tilbage til stjernerne“, udsendt på Strubes Forlag. Däniken har – kort fortalt – rejst Jorden rundt og på sin vej ment at have fundet beviser for sin teori om, at vi i en fjern fortid har haft meget nær kontakt med mennesker fra andre planeter og solsystemer. Han støtter sig bl. a. til mange endnu uopklarede arkæologiske fund. – Om et par måneder kommer der en film til København (Carlton biograf), som er bygget over disse bøger. En svaghed ved von Däniken er, at han ikke har ret mange kildehenvisninger, samt at der mangler bekræftende billedmateriale til understøttelse af påstandene. – Denne nye tyske film skulle råde bod herpå. – Filmens danske titel er endnu ikke vedtaget, så foreløbig kendes filmen under dens tyske navn: „Erinnerungen an die Zukunft“. – Filmen regnes at få premiére i København til efteråret. Nærmere i næste nummer. –

Peter A. Hansen

UFO'ER OG DYR

Missoula, Montana, USA (1964)

Professor Charles Maney rapporterede et landingstilfælde i Montana. UFO'et udsendte en lysstråle mod et hus i Missoula, „hvad der fik oliefyret til at starte og dyrene på gården til at løbe vildt omkring.“

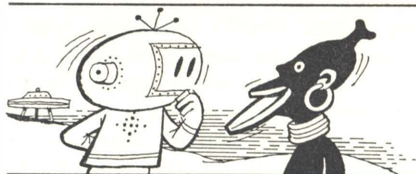
F.S.R., nov.-dec. 1964. /BS.

*

Smithfielt ved Cairns, Australien (kl. 19,20, 29. maj 1955 – omtrentlig dato).

Thomas Robinson og to andre farmere så et „lys“ med flammer efter sig, der landede kort fem gange. Hundene på gården løb gøende ud, da det landede indenfor 100 m fra vidnerne.

Jacques Vallée: Nr. 363, A Century of Landings. /BK.

RAPPORT HJØRNET

Mange så lysende objekt 30. april

Om aftenen, fredag den 30. april, kom de første meldinger ind til SUFOI's rapportcentral i Kastrup. Der var fra Roskildeegnen set et himmelfænomen. Det var rundt og lyste kraftigt hvidligt. Lydløst beskrev det en bue på den østlige himmel for i løbet af 15 sekunder at slukkes nær horisonten i nord. Tidspunktet var ca. 19,45.

Telefonen ringede flere gange i løbet af aftenen vedrørende den samme observation, og det stod snart klart, at objektet var set af flere end tilfældet normalt er.

Der kom snart rapporter ind fra hele den østlige del af Sjælland, så vi besluttede at søge pressens hjælp til efterlysning af yderligere vidner. Vor Informationsafdeling fik til opgave at kontakte aviser og distriktsblade i hele området. Mange aviser hjalp os med at bringe vor efterlysning, og ugen efter kunne vi ved hjælp af de nye rapporter danne os et nogenlunde pålideligt billede af det passerede.

Det var dog på flere måder en vanskelig opgave, idet der på væsentlige punkter var uoverensstemmelser mellem rapporterne.

Observationstidspunktet opgives at ligge mellem 19,36 og 19,45. De fleste observatører angiver kl. 1941, hvilket sikkert er korrekt. Vidnerne er også ret enige om, at genstanden dukkede op på den østlige himmel og fløj mod nord med en kurs, der var S–N eller muligvis SSØ–NNV.

I begyndelsen af flugten beskrives genstanden som „cigarformet", „dråbeformet" og „kugleformet", medens den senere i banen opløste sig i flere mindre kugler eller ildtunger. Det omtales dog ikke af alle.

Farven angives meget forskelligt, men de som så genstanden i det længste tidsrum siger, at den først var kraftig hvid, senere glødende med noget gult og derefter blålig som en svejseflamme (evt. noget grønlig). Halens farve nævnes som værende hvid, gul og rødlig.

Ingen har hørt nogen lyd eller f. eks. motorlarm, hvad der ikke kan forbavse, da genstanden helt sikkert har været udenfor hørevidde. Alligevel anslår vidnerne selv afstanden til genstanden som varierende fra 100 m til 50 km! Igen et eksempel der viser, at det i realiteten er umuligt for den enkelte observatør at bedømme afstanden til et objekt af ukendt størrelse.

Derimod skulle vidnerne bedre være i stand til at bedømme observationens tidsforløb, eller genstandens hastighed over himmelen angivet i grader/sekund (altså hvor stor en del af himmelbuen genstanden gennemløb under iagttagelsen, samt hvor længe den blev iagttaget). Det går så nogenlunde med første punkt, men der hersker stor uenighed om, hvor lang tid det tog. Det viser endnu engang, at det er meget svært at bedømme varigheden af et pludseligt opstået hændelsesforløb.

Det blev ret hurtigt klart for os, at der sikkert ikke var tale om en UFO-observation, men på den anden side viste en hurtig kalkulation, at det heller ikke var muligt at fastslå, om der var tale om en satellitundergang eller om et meteor, hovedsageligt fordi vi på rapporterne mødte en så varieret opfattelse af objektets hastighed.

Da vi regnede med at genstanden måtte være blevet set af mange mennesker i Sverige, kon-

taktede vi GICOFF i Gøteborg for at høre, om man der havde modtaget rapporter om det samme. Det var ganske rigtigt tilfældet, men man var kun i besiddelse af et fåtal rapporter, idet der havde været overskyet over store dele af Sverige. Objektet var iagttaget bl. a. fra Jønkøbing-området samt fra Gotland. Det interessante var, at man også derfra havde set genstanden på den østlige himmel, hvilket viste os, at genstanden var endnu længere væk end først antaget.

En henvendelse til Smithsonian Institution resulterede i den information, at der ikke var tale om en satellitundergang, men formentlig om et meteor. Vi forsøger nu yderligere kontakt med de skandinaviske UFO-grupper og Smithsonian i håb om at kunne få så mange data frem, at man vil være i stand til at fastlægge en tilnærmelsesvis korrekt bane.

ej.

Indkomne UFO-rapporter siden sidst

I denne oversigt er ikke medregnet diverse rapporter, som „hører med" til masseobservationen den 30. april i år. En god del af rapporterne nedenfor er dog fremkommet, fordi folk hørte om SUFOI gennem den senere tids avisomtale af vores arbejde.

SUFOI har siden sidste „rapporthjørne" modtaget en hel del rapporter om ældre og nyere observationer. Den ældste skriver sig helt tilbage til 1946:

JYDERUP 1946

Man har i mange år ment, at det kun var meget få observationer, som var blevet gjort før Kenneth Arnold's oplevelse i 1947 (Se bl. a. UFO-ORIENTERING side 20–25 med Arnold's egen beretning), men med årene er der kommet flere gode rapporter fra denne „præ-UFO-tid"; heriblandt denne fra Jyderup:

Hr. H. S. kom kørende på cykel lidt uden for Jyderup i juni 1946*). Pludselig kom 3 objekter farende op fra marken på højre side. De var lydløse og blanke som et spejl. Formen var diskosformet rund, og de havde en mindre overbygning i midten. Kuplens diameter var ca 1/4 af objektets. Da de var nået en vis højde, standsede de brat for øjeblikkeligt at fortsætte vandret – for så at stoppe op og igen skifte flyveretning. De fløj op og ned, bort og vandret, i alt i 20 minutter. Træer skjulte dem, når de var nede ved marken. Objekternes diameter bedømtes til ca. 30 meter! Da de var fløjet bort efter denne „luftballet", blev hr. H. S. stående på vejen *sammen med 10 andre* (red. fremhævelse) måbende forbipasserende for at diskutere fænomenet.

NORGE – ALESUND 1965

Den næste observation er 6 år gammel, nemlig fra oktober 1965. Fru I. N. skriver til os fra Ålesund i Norge, at hun vågnede kl. 2 om natten og gik hen til vinduet i soveværelset. Pludselig så hun en „citrongul", rund genstand, som lyste middelstærkt. Den havde en røgfarvet hale efter sig og fløj vandret forbi vinduet i kort afstand, uden at der hørtes nogen lyd. Der blev set noget på objektet, som mindede om buet glas. Også hr. N. så fænomenet.

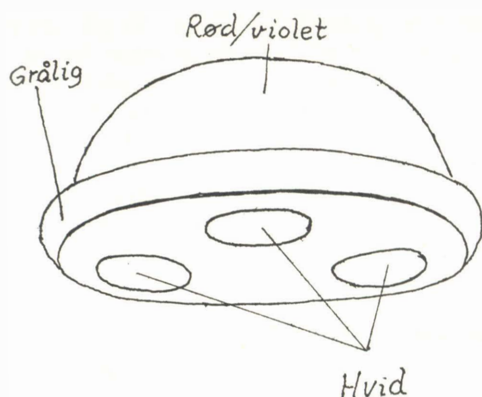
JÆGERSBORG DYREHAVE 1970

Hr. T. B. fra København har sendt os følgende tegning, som blev ledsaget af en beskrivelse og følgende tekst:

– „I juli 1970 var jeg i min egenskab af amatørzoolog i Dyrehaven med to venner for at fange frøer. Klokken var ca. 22,30, da vi nærmede os den lille sø sydøst for Erimitageslottet, hvor der var frøer. Pludselig fik en af os øje på objektet (jeg husker ikke hvem) ret forude, og vi stirrede nærmest paralyserede på fænomenet i de ca. 10 sekunder, det varede;

---

*) *Det var midt i „spøgelsesraketternes" tid; og denne rapport kan nok få én til at spekulere endnu en gang på teorien om tysk/russisk oprindelse. (Se UFO-NYT nr. 3, 1971, side 92–97). red.*

så pludselig forsvandt det. Vi gik derefter over i retning af, hvor det forsvandt, men vi fandt ikke noget." –

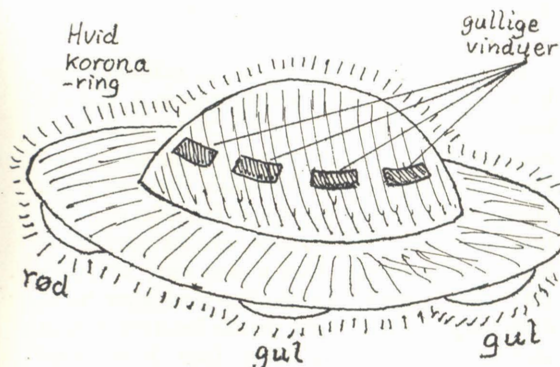
Igen hørtes ingen lyd, og afstanden til objektet blev anslået til 250 meter, mens dets diameter skønnedes til 10 meter.

– – –

Et lignende objekt blev beskrevet af en ung dame, som ønsker at være helt anonym. Det foregik i november 1970, men ellers på samme sted. Genstanden kom fra nogle træer bag slottet og fløj langsomt ud mod Hjortekær. Det var mørkt. Da objektet var nået hen til hende, dykkede det ned til en højde af ca. 10 meter, hvorefter det langsomt steg igen og fløj bort mod vest. Vidnet fortæller, at hun ikke på noget tidspunkt følte nogen angst.

ØVRIGE RAPPORTER FRA 1970

Følgende tegning ledsager beretningen om en oplevelse, som hr. J. D. G. har været ude

for den 27.-3.-1970 ved Broager i Sønderjylland. Han fortæller selv: – „Jeg kom kørende ad en mørk landevej, da jeg så de gule og røde lys. Først troede jeg, at det var en helikopter, men blev hurtigt klar over, at det var det ikke, idet der ikke hørtes nogen form for lyd! Jeg stoppede og gik ud af vognen, og genstanden kom nærmere imod mig. Jeg standsede bilmotoren, men hørte stadig ingen lyd. Den havde meget tydeligt 2 gule og 1 rødt, kugleformet lys helt ude i kanten, lige langt fra hinanden. Objektet stod nu fuldstændig stille vandret. Så vippede det om sin egen akse, og jeg så aflange „vinduer" på den øverste del. Det drejede til den anden side i 45° og forsvandt da med stor hastighed, med ca. 45° hældning.".

Observationen begyndte omkring midnat og varede små 5 minutter. Objektet havde en hvid korona-ring omkring sig. Diameteren skønnes til 30 meter og afstanden dertil menes at være ca. 300 meter. Der var ingen vidner.

– – –

Den 21. aug. så hr. Aa. S. i Kalkbrænderihavnen i København et stort diskosformet objekt, der lyste orange. Diameteren var ca. 14 meter. Igen hørtes ingen lyd.

– – –

Den tredje og sidste rapport fra 1970 er fra Odense, hvor hr. P. H. H. nogle få minutter før årsskiftet iagttog et stort aflangt, lydløst objekt, som lyste svagt gult. Der var 2 vidner mere til episoden, som i øvrigt kun varede 30 sekunder. Objektet forsvandt ved, at nogle huse i horisonten skjulte det.

GRØNT OBJEKT OVER KOLDING

Fra den 23. februar 1971 har vi fået rapporter fra 3 mennesker, som har set et grønt kugleformet objekt, som de pludselig fik øje på først på aftenen. Det blev set højt oppe på himlen, hvor lysstyrken forekom usædvanlig skarp. Foruden Kolding by blev genstanden også set fra Bramdrupdam. Genstanden var kun synlig i 10 sekunder.

JYLLAND – MARTS 1971

Der skete forskelligt i Jylland i løbet af marts. For det første så hr. N. J. S. et trekantet objekt flyve hen over sig i Ålborg den 14.

marts kl. 22,15. Det var mørkt og havde ingen lys, som kunne identificere det. Det var også lydløst. Hr. S. hentede en natkikkert, men objektet var forsvundet, inden han kom tilbage.

– – –

Den anden rapport er fra Egtved den 18. marts. Hr. B. R. T. fortæller: – „Jeg spadserede på strækningen Rugsted-Egtved (ca. 5 km), da jeg pludselig opdagede lyskuglen, der bevægede sig så mærkeligt. Den foretog stigninger, dykninger, hastighedsændringer, lysændring med en tilsyneladende utrolig fart; den kunne også stå helt stille i luften. Jeg så den i ca. 3 kvarter (!). En bekendt passerede, og jeg gjorde vedkommende opmærksom på fænomenet. Denne var også mystificeret. Inden jeg gik hjem (det var mørkt og regnede), kom et andet objekt af samme udseende til syne lidt til højre for det første. – Objekterne lyste kraftigt grønt og havde en hvid-grøn korona omkring sig. Fra hver side af genstandene udsendtes en gang imellem lyskegler, som kort efter blev nærmest „suget" ind igen!" (Jævnfør politibetjent Hansen Maarups observation ved Haderslev, refereret i UFO-NYT nr. 5, 1970).

– – –

En gårdejer fra Haderslev var, sammen med sin kone, ude for en anden ejendommelighed på himlen, da de den 23. marts kl. 20 kørte i bil ved Knud Strand. Pludselig så de højt oppe 2 hvide kugler, som med stor fart fløj mod sydvest. De blev set, da de var over Lillebælt mellem Assens-Årøsund. Ud for Assens gik først det ene objekt ned i lavere højde, og derefter det andet. Objekterne forsvandt derefter i lav højde over en nærliggende skov. Ingen lyd hørtes.

– – –

Den 28. marts var der igen noget i luften i omegnen af Haderslev. Kl. 19 blev et stort gult objekt med et rødt skær set af flere mennesker uafhængigt af hinanden. En af dem fortæller: – „Min kone, vore børn og jeg selv steg ud af bilen, og da vi kom op ad trappen til vores hus, opdagede vi genstanden, der stod stille på himlen lige over en gård. Jeg hentede kikkerten (natkikkert 75x50), (skal formentlig være 7x50, red.) og vi skiftedes til at se den. Den flyttede sig et stykke til venstre og dalede lidt; dette foretog den et par gange. Vi gik ned på græsplænen ud til vejen for at følge den og så da, at den var gledet ned bag en gård. Vi tog bilen og kørte derhen, men der var ikke andet at se end 2 biler, der holdt stille for at se fænomenet.–"

Det er ved at være trivielt at tilføje det, men heller ikke i dette tilfælde hørtes nogen lyd fra genstanden. – Afstanden til den anslås til en halv kilometer.

SJÆLLAND – APRIL 1971

Det ser ud til, at UFO'erne rykkede deres aktivitet østover i april måned:

I alt 11 unge mennesker på Frederiksberg i København så kl. 21,45 og 22,10 – hver gang i små 10 sekunder – en hvidlig genstand på himlen mod syd. Den havde en sløret korona omkring sig og var lydløs. Afstanden dertil kan ikke bedømmes. Objektet foretog kursændringer og lyste med middel styrke. Rapporterne, som SUFOI har modtaget fra Frederiksberg UFO Studiekreds, er godt beskrevet, men mangler det nødvendige antal detailler til, at noget kendt kan udelukkes endeligt.

– – –

Hr. B. I. kom den 22. april ud for noget, der er karakteristisk for UFO'er. Han befandt sig i nærheden af Brøndby Strand, da han ude over vandet (Øresund) fik øje på to hvide lys. De fløj temmelig hurtigt ved siden af hinanden, da de pludselig tabte højde for i næste øjeblik at fare lige op i rummet og forsvinde på kort tid.

De hurtige kursændringer – som også andre har set – er efterhånden et såkaldt „karakteristikum" ved UFO'ernes bevægelser.

– – –

Hr. G. S. P. fortæller om en mærkelig oplevelse den 26. april fra Nørrebro i København: – „Jeg er vagt, og kl. 23,15 stod jeg i en bygning på 4. sal, som så mange gange før. Pludselig kom der en enkelt sky fra vest. Dens ejendommelige fart og form fangede min opmærksomhed. Den lignede en kæmpemæssig segl eller krumkniv. Den kunne være 15 meter fra spids til spids. En ganske smal kant heraf blev oplyst af små matte, hvide lys med et eller andet rødt lys ind imellem. Kun denne kant

lignede en fast genstand. Resten var en grå masse. Det hele lignede en grå diskos, hvor forkanten kunne ses, resten var tåge. Genstanden forsvandt i øst. Ingen lyd hørtes. –"

– – –

Den sidste rapport fra april måned er fra den 30. kl. 15. Hr. K. F. var ude med sin traktor på marken i Ndr. Herlev ved Hillerød, da maskinen pludselig gik i stå. Mens han ventede på, at den igen kunne starte, så han oppe på himlen et lydløst grå-brunligt, rundt objekt, der bevægede sig meget ejendommeligt. Det rullede og drejede, som var det ude på sin første „kunstflyvningstur". Hr. K. F. – der selv er flyver – udelukkede hurtigt denne teori og tænkte så på en ballon eller en musvåge.

Genstandens enormt hurtige manøvrer tillod imidlertid heller ikke disse forklaringer, og mens han endnu grundede over, hvad det kunne være, forsvandt det i „et slør"! Afstanden bedømtes til ca. en lille kilometer.

NORDSJÆLLAND ØST – igen

Nedennævnte rapport er bl. a. interessant derved, at den har fundet sted i et område, der efter sigende er „hjemsøgt" af UFO'er, i større målestok end andre egne.

Et ægtepar med bopæl i Ådalparken, Kokkedal, får den 2. maj kl. 02,23 øje på et cirkelrundt, stærkt gult lysende objekt, som med en hastighed på ca. 30–60 km/t passerer deres sovekammervindue i retning vest–øst. Uden om objektet ses en smal krans af svag gul korona. Objektets højde angives til 15° (på højde med bygningens 7'ende etage), og størrelsen til ca. 5 meter. Afstand til objektet omkring 50–150 meter. Ingen lyd høres. Da objektet når hen over Kokkedal Station, begynder koronaen at blafre, og der dannes nu en større bagudvendt korona, som har et rødt skær over og under objektet, og gult derimellem. Den ene af observatørerne har indtrykket af, at objektet er under opbremsning. Straks derefter er det, lige som objektet deler sig, hvorefter det slukkes.

(X.P.)

MANGE „ILDKUGLER" SET I MAJ

En stor del af de rapporter, som har været nævnt i dette nummer, har drejet sig om runde genstande, der har udsendt kraftigt lys. Denne „type" forekommer meget ofte – også i udlandet – og den øvrige rapportmængde fra maj 1971 hører da også udelukkende til i denne gruppe.

I Rends i Sønderjylland ved St. Jyndevad fortæller en ung mand os, at han den 3. maj var ude på en mark ved otte-tiden om aftenen. Pludselig fik han – i et par kilometers afstand – øje på et ægformet objekt, der blinkede. Det foretog kurs- og hastighedsændringer, og det fløj efter sigende for hurtigt til, at en helikopter kunne komme på tale.

– – –

Flere mennesker har fortalt om en hvid-gul rund genstand, som den 6. maj blev set over en fabrik i Frederikssund. Den skulle have foretaget hastigheds- og kursændringer; også dette objekt var lydløst. Den, der var nærmest objektet, skønner afstanden til ca. 750 meter.

– – –

Fru K. L. D. kom den 12. maj, kort efter midnat, kørende ved Balle Kirkeby lidt nord for Silkeborg. Hun så da et lys på et tårn i Kjellerup, men kort tid efter så hun – og en passager – yderligere et rødt objekt, som passerede foran tårnet. Objektet udsendte et kraftigt rødt lys og var ca. 3 gange så stort som tårnets lys.

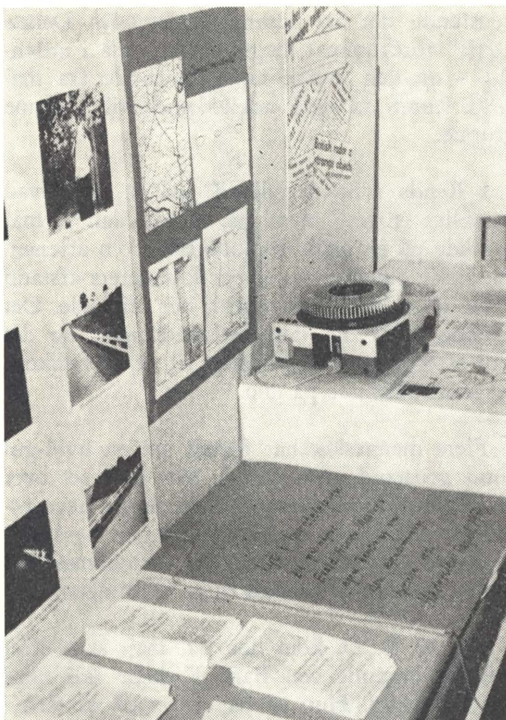
– – –

Fru A. K. J., der var på ferie i Rumænien den 20. maj, fortæller om en oplevelse, der indtraf om aftenen, mens hun sad uden for hotellet: – „Jeg sad på terrassen, da en meget stor ildkugle kom farende hen over os. Den var lydløs, og lyset var klart. Den havde en mindre hale efter sig. Den fløj skiftevis højt og lavt. Højdeændringerne foregik i voldsom fart. Jeg fulgte den i kikkert, til den var ganske lille, før den til sidst forsvandt helt i det fjerne.–"

– – –

Flere mennesker har rapporteret at have set et rødt-gulligt rundt objekt, som den 21. maj kom over området ved Hørsholm. Det var mørkt, men vejret var klart. Alle observatørerne pointerer kraftigt, at det overhovedet ikke kunne sammenlignes med en satellit eller et fly!

/PAH.

En del af de udstillede fotos og plancher fra UFOlogi-holdets udstilling i Nakskov.

UFO'er på aftenskole . . .

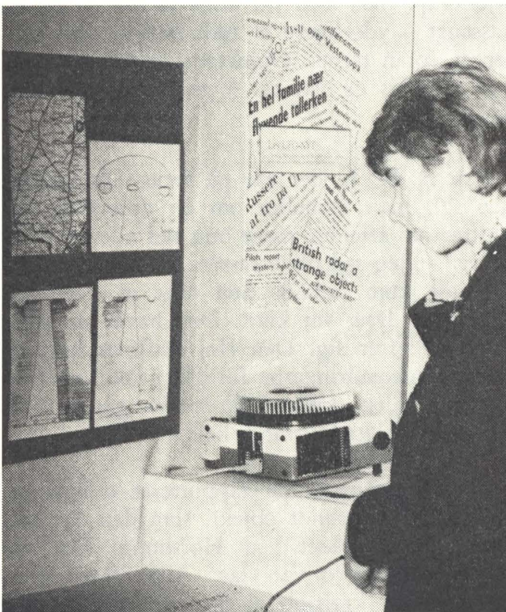
Flere steder landet over blev der sidste vinter afholdt aftenskolekurser med UFO'er som emne.

I Nakskov startede en snes deltagere i oktober 1970 et kursus under L.O.F. – Liberalt Oplysnings Forbund. Kurset omfattede i alt 21 aftener á 2 timer, hvor vi gennemgik stoffet, der efter en kort omtale af astronomi og rumfart bevægede sig ind på det egentlige emne, nemlig problematikken omkring UFO-observationer.

Målsætningen var at gennemgå den viden, der p. t. er tilgængelig om UFO'erne pro et contra, og stoffet gav da også anledning til mange lærerige diskussioner omkring de forskellige problemstillinger, som findes i denne spegede såkaldte „UFO-sag".

Kort efter starten prøvede vi at tage nogle ting op til nærmere belysning og undersøgelse. I alt fandt vi frem til 5 emner, men her skal kun nævnes ét af dem: de af Erich von Däniken og andre forfattere så ofte nævnte PIRI-REIS kort. Efter disse beretninger skulle kortene være mindst 5–6000 år gamle og være så nøjagtige, at man kunne fristes til at tro, at de er tegnet „fra stor højde". Imidlertid har det skortet gevaldigt med pålidelige kildehenvisninger til disse i grunden fantastiske beretninger, så vi satte os for, som én af de 5 opgaver, at finde ud af „kernen" omkring disse PIRI-REIS kort. Det ser ud til efterhånden at ville lykkes os at nå et godt stykke ad vejen, men herom antagelig nærmere i et kommende nr. af UFO-NYT.

Efter afslutningen på L.O.F.'s forskellige kurser i marts i år var der en elevudstilling af arbejder fra vinterens kursusvirksomhed. Egentlige elevarbejder var der jo ikke lavet på vort UFO-kursus, så i stedet blev der lavet en lille stand på udstillingen med forstørrelser af fotos, f. eks. politibetjent Evald Hansen Maarup's fotos m. v. – Et lysbilledapparat kørte uafbrudt med forskellige UFO-fotos og rumfartsbilleder, ligesom en hovedtelefon tilsluttet en båndop-

En af udstillingsgæsterne lytter til interviewet med politibetjent Evald Hansen Maarup.

tager gengav et interview med Maarup om hans oplevelse. SUFOI's gratis pjece var at finde på standen tilligemed en liste over de bøger om UFO'er, der findes på Nakskov Centralbibliotek.

Udstillingen var pænt besøgt dagen igennem, og, som det også fremgik af den lokale presse, var der interesse for de ting, der var præsenteret på UFOlogi-holdets stand.

Ole Henningsen

UFO-tårn ønskes afhændet

til ufo-interesserede, som har behov for et observationstårn. – Kan afhentes gratis, hvis man selv påtager sig demontering samt transport. – Nærmere oplysninger ved:

Frank Lerbæk, tlf. (09) 21 58 44

Sætternissen var på spil

i UFO-NYT nr. 3, 1971 (side 114 under „Medlemsorientering"). Her havde den „væmmelige" nisse fået nogle forskellige datoer for måneformørkelse indplaceret, således at bladets læsere blev totalt udplaceret. – Vi beklager, og undskylder samtidig over for formanden, at det blev ham, som det gik mest ud over (telefonopringninger etc.)

Måneformørkelsen er altså den 6. august, men man har naturligvis lov til at kigge efter UFO'er de 2 andre dage også.

F. L.

Alt stof til UFO-NYT skal sendes til redaktøren *(Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre)* og må være denne i hænde senest 1 måned før udsendelse af bladet.

Æg og ildkugler i Polen

Fortean Phenomena Society i Crakov, Polen, rapporterer en serie himmelfænomener, der fandt sted den 30. juni – 2. juli 1970. Observationerne var koncentreret om bjergkæden Karpaterne i det sydlige Polen og drejede sig om en stærkt lysende, ægformet genstand.

Genstanden holdt sig svævende i korte perioder mange forskellige steder. Når den fløj bort, skete det med en fart, der oversteg jet-hastighed. Der hørtes ingen lyd fra den, bortset fra et sted, kaldet Ochotnica Dolna, hvor en surrende lyd kunne udskilles.

På steder som Rudzica, Jordanów og Tylicz blev fugle og husdyr mærkbart påvirkede, da genstanden svævede på himlen. Fra Jastrzebic, Zebrzydowice, Biala, Miedzybrodzie og Krynica så man om natten ildkugler, der i stor højde fløj mod sydøst. Af og til udførte de zig-zag manøvrer og afgav purpurfarvede flammer.

På samme tidspunkt opstod en pludselig strømafbrydelse i Rabka. Alle disse steder danner, – hvis man afmærker dem på et kort – en lige linie, der strækker sig tværs over det sydlige Polen.

UFO-INFORMATION nr. 8, 1970. /IOKj.